

Vejledning til Maritim Sikring Havnesikring

Januar 2013

Indholdsfortegnelse

1. Om vejledningen.....	2
2. Ordforklaring og forkortelser.....	4
3. Maritim sikring af havne	
– kort fortalt.....	6
4. Indledning/baggrund til vejledning om havnesikring (PSA og PSP).....	7
5. Forslag til indhold af en havnesårbarhedsvurdering (PSA).....	8
5.1. Indledning.....	8
5.2. Beskrivelse af havnen.....	8
5.3. Eksisterende sikringsforhold.....	10
5.4. Organisation.....	10
5.5. Kommunikation.....	12
5.6. Virksomheder på havnen uden for de sikrede havnefaciliteter.....	12
5.7. Skibsaktiviteter.....	12
5.8. Ejendom og infrastruktur på havnen uden for de sikrede havnefaciliteter.....	13
5.9. Inddeling af havnen efter sandsynlighed for sikringsrelaterede hændelser.....	13
5.10. Ejendom og infrastruktur som er vigtige at beskytte.....	14
5.11. Sårbare elementer som er vigtige at beskytte.....	14
5.12. Relevante trusler mod ejendom, infrastruktur og sårbare elementer.....	15
5.13. Risikovurdering.....	16
5.14. Specifikationer for håndtering af velkendte sikringsproblemer.....	22
5.15. Fastlæggelse af hvilke ansatte på havnen der skal være genstand for baggrundstjek.....	23
5.16. Konklusion og anbefaling til bedre havnesikring på 3 sikringsniveauer.....	23
6. Forslag til indhold af en havnesikringsplan (PSP).....	25
6.1. Indledning, målsætning, baggrund og definitioner.....	25
6.2. Identifikation af havnen.....	25
6.3. ISPS-havnefaciliteter.....	26
6.4. Områder omfattet af havnesikring.....	26
6.5. Sikringsansvarlig – 24/7 nummer.....	26
6.6. Kontaktoplysninger internt og eksternt.....	26
6.7. Beskyttelse af planen.....	27
6.8. Revision, gennemgang og opdatering af plan.....	27
6.9. Sikringsorganisation.....	28
6.10. Udvalg for havnesikring.....	30
6.11. Sikringsudstyr.....	30
6.12. Inspektion og vedligehold af sikringsudstyr.....	30
6.13. Procedurer for samspil og koordination mellem havnefacilitet og havn.....	31
6.14. Integration med andre beredskabers planer.....	32
6.15. Sikringstiltag generelt på hele havnesikringsområdet uanset sikringsniveau.....	32
6.16. Sikringstiltag for delområder der gradueres på hvert sikringsniveau.....	32
6.17. Anløb af ISPS-skibe uden for ISPS-faciliteterne og kommunikation til ikke-ISPS-fartøjer.....	34
6.18. Særlige procedurer.....	34
6.19. Uddannelsesøvelser.....	36
7. Formular- og bilagssamling.....	38

1. Om vejledningen

Kystdirektoratet har udarbejdet denne vejledning om udarbejdelse af havnesårbarhedsvurdering og sikringsplaner. Hensigten med vejledningen er at give den havnesikringsansvarlige (herefter PSO, forkortelse for Port security officer), en konkret og praktisk anvendelig vejledning i udarbejdelse af sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner for havne. Disse vil naturligvis skulle tilrettes til hver enkelt havns konkrete forhold, hvorfor nogle af vejledningens punkter kan udgå visse steder, mens andre må suppleres med yderligere materiale efter behov.

På baggrund af erfaringer med den første version af vejledningen, som blev udsendt i foråret 2011, er der, blandt andet efter henvendelse fra vejledningens daglige brugere, blevet peget på en række områder, som kunne justeres eller omformuleres. Da vejledningen er tænkt som et levende dokument, hvor brugernes bemærkninger og kommentarer er velkomne, er det besluttet at foretage denne revision nu.

Grundstammen er den samme, men der er tilføjet afsnit og ændret i andre – alt sammen for at gøre vejledningen til et bedre redskab for dem, der bruger den i deres daglige arbejde.

Reglerne om maritim sikring af havne skal ses som et supplement til ISPS-kodens regler om sikring af havnefaciliteter. Havnesikring går derfor på nogle områder videre end ISPS-kodens

regler, mens der omvendt er en større grad af metodefrihed til, hvordan den konkrete sikring skal udføres.

I vejledningen henvises for overskuelighedens skyld som udgangspunkt ikke til reglerne, der danner grundlag for kravene til havnesikring. Hvis reglerne i Danmark på grund af særlige danske forhold har en særlig udformning, henvises dog til den danske bekendtgørelse om sikring af havne.

Maritim sikring er indskrevet som kap XI-2 i SOLAS-konventionen under FN's søfartsorganisation IMO. Kap XI-2 indeholder en række regler, som uddybes og specificeres i kodens A og B-dele. EU besluttede i 2004, at reglerne om maritim sikring skulle gælde for alle medlemsstater, hvilket resulterede i EU-forordning nr. 725/2004. EU besluttede i 2005, at forordningen skulle suppleres med regler om havnesikring. Havnesikringen omfatter alt det på havnen, der ikke direkte er beliggende på en ISPS-facilitet. Direktivets krav for havne, er nært beslægtede med ISPS-reglerne. I Danmark er direktivet implementeret i bekendtgørelsen om sikring af havne. I vejledningen vil der kort blive henvist til f.eks. bekendtgørelsen frem for reglernes fuldstændige betegnelser.

Der er lavet en selvstændig vejledning om sikring af havnefaciliteter, som kan findes på maritim sikrings hjemmeside www.maritimsikring.dk.

Reglernes indbyrdes sammenhæng er illustreret i diagrammet herunder.

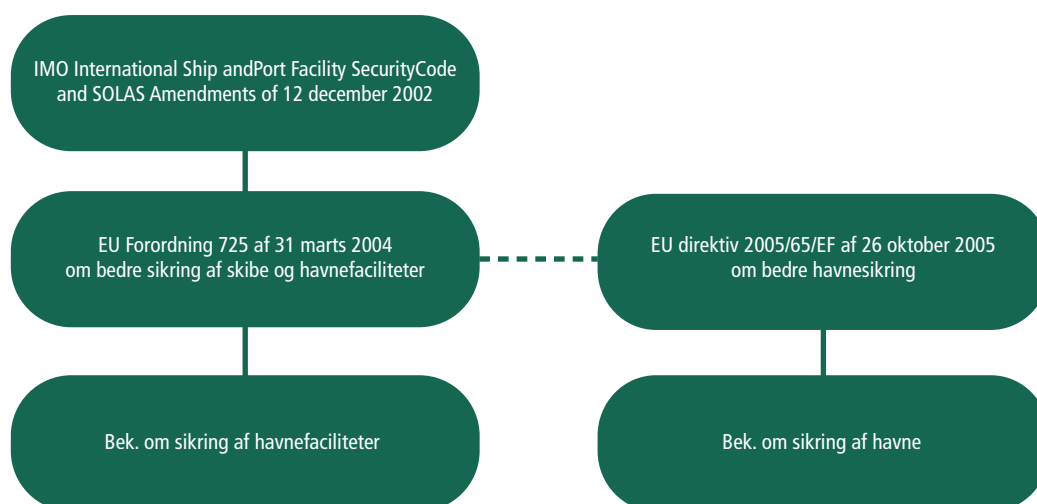

Fig. 1 Lovgrundlag for maritim sikring

De danske bekendtgørelser indeholder forskellige administrative bestemmelser, f.eks. om frister for indsendelse af materiale og strafbestemmelser, som vejledningen ikke beskriver nærmere. Det skyldes, at vejledningen skal være et praktisk og operationelt værktøj.

Vejledningen er bygget op af først en kort gennemgang af reglerne for, hvad sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner skal indeholde, og en beskrivelse af hvordan disse regler skal forstås, og derefter vil der for en række afsnit blive gengivet konkrete, men tænkte, eksempler på, hvordan forskellige dele af sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner kan bygges op. Hvis disse eksempler følges i det praktiske arbejde med fornyelse af gældende plansæt, vil Kystdirektoratets krav til den formelle del af havnefacilitets- og havnesikring i langt de fleste tilfælde være opfyldt. Vejledningens eksempler skal ikke læses som minimumskrav men som et forslag til, hvordan den

gode sårbarhedsvurdering eller sikringsplan kan udarbejdes. Vejledningen indeholder således ikke krav eller betingelser til, hvordan den konkrete sikring i den enkelte havn skal udføres, men giver forhåbentlig god inspiration til arbejdet ved hjælp af tænkte eksempler.

Det er håbet, at denne vejledning kan være en stor hjælp i det praktiske arbejde med maritim sikring af havne. Kystdirektoratet står naturligvis til rådighed med svar på særlige spørgsmål og problemstillinger, som vejledningen ikke kan give svar på. Henvendelse kan rettes på tlf. nr. 99 63 63 63 eller kdi@kyst.dk.

I de fleste tilfælde kan svaret på, hvordan en sårbarhedsvurdering og en sikringsplan udarbejdes, findes i denne vejledning. Kystdirektoratet ønsker god arbejdslyst med sikring af havnefaciliteter og havne!

Kystdirektoratet Januar 2013.

2. Ordforklaring og forkortelser

Der indgår en række fagudtryk i maritim sikring, som er nødvendige at kende, for at kunne arbejde med fagområdet. Det kan være en fordel at benytte sig af fagudtryk for at sikre, at materialet er tilstrækkeligt præcist, men omvendt kræver dette en konsekvent og korrekt brug af disse. Der er derfor umiddelbart herunder indsat en liste over termer, der ofte anvendes i forbindelse med maritim sikring. Der henvises i øvrigt til § 2 i bekendtgørelse omsikring af havne for den juridiske nøjagtige definition af nogle af de vigtigste begreber brugt i maritim sikring af havne.

CSO:

Company security officer, den sikringsansvarlige i et rederi.

DoS:

Declaration of security, sikringserklæring mellem skib og ISPS-havnefacilitet – se bilag i bilagssamlingen.

Havn:

Ethvert specifikt land- og vandområde, som afgrænset i PSA, bestående af anlæg og udstyr, som tjener til at lette kommerciel søtransport.

Havnesårbarhedsvurdering (PSA):

I denne forbindelse kaldet PSA for Port security assesment. Dokument der identificerer trusler og sårbarheder på havnen, med henblik på at mindske sandsynligheden for disse. Havnens sikringsmæssige afgrænsning foretages på baggrund af PSA. Alle havne skal udarbejde PSA.

Havnesikringsplan (PSP):

Her kaldet PSP for Port security plan. En plan der beskriver konkrete sikringstiltag på havnen, herunder procedurer og sikringsansvar.

Regelgrundlaget for både PSA og PSP er EU direktivet 2005/65/EF. I Danmark er reglerne implementeret i bekendtgørelsen om sikring af havne.

Havnefacilitetssårbarhedsvurdering (PFSA):

I denne forbindelse kaldet PFSA for Port facility security assesment. Dokument der identificerer trusler og sårbarheder på havnefaciliteten, med henblik på at mindske sandsynligheden for disse. Hver enkelt havnefacilitet på en havn skal have sin egen PFSA.

Havnefacilitetssikringsplan (PFSP):

Her kaldet PFSP for Port facility security plan. En plan der beskriver konkrete sikringstiltag på faciliteten, herunder procedurer og sikringsansvar.

Regelgrundlaget for både PFSA og PFSP er EU forordning 725/2004 samt ISPS-koden. I Danmark er reglerne suppleret med bekendtgørelsen om sikring af havnefaciliteter.

ISPS-koden:

International ship and port facility code. Internationalt regelsæt vedtaget efter terrorangrebene i USA i september 2001 som et tillæg til SOLAS-konventionen.

IMO:

FN's internationale søfartsorganisation.

PFSO:

Port facility security officer, den havnefacilitetssikringsansvarlige. I vejledningen benyttes kun betegnelsen PFSO.

PSO:

Port security officer, havnesikringsansvarlige. I vejledningen benyttes betegnelsen PSO. PSO'en godkendes af Kystdirektoratet efter indstilling fra den enkelte havn.

Anerkendt sikringskonsulent:

Det kræver godkendelse fra Kystdirektoratet at blive anerkendt sikringskonsulent. Reglerne herom kan findes i Bek. nr. 414 af 8. maj 2012.

Udvalg for havnesikring:

Samarbejdsorgan med deltagelse af sikringsberørte virksomheder inden for et havnefacilitets- eller havnesikringsområde. Et sådant organ kan især være nyttigt hvis, en havn har flere faciliteter og en af disse drives af en selvstændig terminaloperatør.

Sikringsniveau:

Sikringsniveauet udmeldes fra Kystdirektoratets vagttelefon til PSO.

Sikringsniveau 1:

Det niveau, hvor hensigtsmæssige minimale beskyttelses- og sikringstiltag skal opretholdes til enhver tid. Altså normalsituationen, hvor de på baggrund af PSA besluttede sikringstiltag skal være i funktion.

Sikringsniveau 2:

Det niveau, hvor hensigtsmæssige supplerede beskyttelses- og sikringstiltag skal opretholdes i en periode på grund af forhøjet risiko for en sikringsrelateret hændelse.

Normal drift vil som udgangspunkt kunne opretholdes med relativt få begrænsninger.

Sikringsniveau 3:

Det niveau, hvor yderligere specifikke beskyttelses – og sikringsforanstaltninger skal opretholdes i en begrænset periode, hvis en sikringsrelateret hændelse er sandsynlig eller overhængende, selv om det måske ikke er muligt at udpege det specifikke mål.

Normal drift kan ikke nødvendigvis opretholdes i niveau 3, men dette afhænger af de konkrete forhold på om omkring havnen.

Sikringsrelateret hændelse:

En mistænkelig handling, person eller omstændighed, der kan udgøre en trussel mod havn, havnefacilitet, skib ved havnefacilitet eller mod mennesker på disse lokaliteter.

SOLAS-konventionen:

Safety of life at sea. International konvention fra 1974 om sikkerhed til søs. I 2002 tilføjedes et specielt kapitel (XI-2) om maritim sikring.

Århus Havn

3. Maritim sikring af havne – kort fortalt

De danske regler om maritim sikring er baseret på internationale aftaler og har sit udspring i FN's internationale søfartsorganisation IMO. Blandt andet på baggrund af terrorangrebene i USA i september 2001 færdiggjorde IMO arbejdet med den såkaldte ISPS-kode, som handler om iværksættelse af en række tiltag af hensyn til beskyttelse af den internationale skibstrafik.

EU gjorde i 2004 store dele af ISPS-koden obligatorisk ved indførelse af en forordning om sikring af havnefaciliteter. I 2005 supplerede man med direktivet 2005/65/EF om sikring af havne. Hovedformålet med direktivet er at forbedre sikringen af havne mod truslen for sikringsrelaterede hændelser. Direktivet skal sikre, at de foranstaltninger som allerede var iværksat på baggrund af ISPS-kodens regler understøttes af bedre havnesikring.

Havnesikring fokuserer derfor særligt på de områder, som ikke beskyttes gennem tiltag fra ISPS-koden. I den forbindelse kan der særligt peges på risikovurdering af de områder, som deles af flere faciliteter, eller som afgørende betydning for havnen bredt forstået. Som et godt eksempel herpå skal vandområdet fremhæves. Vandområdet betjener både havnens ISPS-facilite-

ter, men også lystbådeafsnittet og non-ISPS faciliteter i øvrigt. Vandområdet vil derfor altid skulle være en del af risikovurderingen i PSA. Det medfører ikke automatisk, at der vil være behov for at indføre egentlige sikringstiltag, da dette kommer an på konklusionen i PSA.

For en stor andel af danske havne stopper havnesikring ved udarbejdelse af en PSA. Det skyldes, at de havne som kun har én ISPS-facilitet, og hvor havnens sikringsmæssige afgrænsning reelt svarer til denne, kan havnen jf. direktivet undtages for kravet om udarbejdelse af PSP. Det er dog en forudsætning, at denne afgrænsning kan godkendes af Kystdirektoratet.

I realiteten har denne undtagelse relativ stor praktisk betydning i Danmark, da mange havne har fokuseret deres ISPS-aktiviteter omkring en enkelt havnefacilitet.

Da ikke to havne er ens, vil der være forskel på udformningen af PSA og PSP i hver enkelt havn. Dette afhænger i høj grad af havnens sårbarhedsvurdering, og der vil eksempelvis være forskel på, om havnen er placeret midt i en større by med stor daglig trafik, eller om havnen er placeret på et nærmere afgrænset område. Selv om havnesikring på sin vis har et bredere fokus end sikring af havnefaciliteter, er der omvendt relativ stor metodefrihed til, hvordan den konkrete havnesikring så skal udføres, når blot det sikres, at alle relevante områder på havnen undergår en tilstrækkelig sårbarhedsvurdering.

4. Indledning/baggrund til vejledning om havnesikring (PSA og PSP)

En havn er ifølge direktiv 2005/65/EF om sikring af havne et land- og vandområde, som består af anlæg og udstyr, som tjener til at lette den kommercielle søtransport. Det vil sige, at direktivet – og dermed reglerne om havnesikring – kun omfatter erhvervshavne med ISPS-faciliteter.

Havnesikring er et supplement til den sikring, der gælder havnefaciliteterne i medfør af ISPS-koden, og sikringen gælder for hele havnen. I visse tilfælde, vil faciliteterne være sårbare på grund af forhold uden for de sikrede facilitetsgrænser. I sådanne tilfælde skal PSA afdække eventuelle risici, og PSP komme med konkrete tiltag, der kan eliminere eller begrænse disse risici.

Mange andre virksomheder på havnen, vil allerede have indført tiltag på grund af anden lovgivning, f.eks. energianlæg og virksomheder der håndterer farlige stoffer. Disse virksomheder, kan derfor i mange situationer "passe på" sig selv, og PSA vil således ikke have påpeget en risiko eller sårbarhed, som skal håndteres i PSP.

PSO'en er den overordnede ansvarlige for, at den til enhver tid gældende PSA afspejler de konkrete sårbarheder på havnen, og at PSP'en dermed indeholder korrekte og hensigtsmæssige sikringstiltag.

Politiet skal medvirke ved udarbejdelse af havnens risikovurdering og afgrænsning af det sikringsmæssige område. En sådan afgrænsning kan kun foretages i samarbejde med politiet. Det er derfor afgørende at have politiet "med ude på havnen", når der risikovurderes, for at sikre at eventuelt relevante forhold i nærheden af havnen også inddrages i tilstrækkeligt omfang. Politiets deltagelse skal kunne dokumenteres ved politimyndighedens underskrift i PSA.

Det skal indledningsvist også bemærkes, at havnen ikke skal udføre politiets arbejde. En konkret hændelse vil altid skulle håndteres af politiet, hvis der er tale om en forsætlig ulovlig - kriminel - handling. Havnesikring har til formål, at gøre livet lidt sværere for kriminelle. Havnesikring skal ikke nødvendigvis omfatte reaktionen på hændelsen, når den er opstået.

For inspiration til, hvad der skal være indeholdt i den gode PSA og PSP henvises til den udvidede indholdsfortegnelse i den fælles bilagssamling til vejledningerne om maritim sikring af havnefaciliteter og havne.

5. Forslag til indhold af en havnesårbarhedsvurdering (PSA)

Som nævnt tidligere i vejledningen er reglerne om havnesikring et EU-produkt med baggrund i direktiv 2005/65 om sikring af havne. Opbygningen med sårbarhedsvurdering og sikringsplan er lig ISPS-reglerne, men hvor ISPS-reglerne fokuserer på skibstrafikken, og de faciliteter hvor skib møder havn, dækker direktivet bredere. Der skal således sårbarhedsvurderes på hele havnen, som kan bestå af en eller flere faciliteter. Dog gælder direktivet kun for ISPS-havne, så for at være omfattet af direktivet, skal havnene have mindst én ISPS-facilitet. I de følgende afsnit beskrives, hvordan en god PSA kan opbygges og hvilke punkter, den skal indeholde. Hvert enkelt afsnit er også et punkt i PSA'ens indholdsfortegnelse. Vejledningen vil generelt kun indeholde enkelte regelhenvisninger til direktivet. Det skyldes, at kravene til en PSA står oplyst i direktivets bilag I. Flere af disse punkter er, af hensyn til brugerne, slået sammen i denne vejledning til opbygning af en PSA. Hvis en PSA opbygges med de følgende afsnit tilstrækkeligt belyst, som beskrevet herunder, vil den som udgangspunkt blive godkendt af Kystdirektoratet. Det kan ikke afvises, at der kan være behov for både mere eller mindre i visse situationer.

Der i den fælles bilagssamling til vejledningerne om maritim sikring af havnefaciliteter og havne indsat udvidede indholdsfortegnelser, som illustrerer, hvilke afsnit der er indeholdt i den gode PSA. Hvis denne udvidede indholdsfortegnelse benyttes som skabelon til udarbejdelsen af PSA, vil alle relevante aspekter blive belyst i langt de fleste tilfælde.

5.1. Indledning

PSA indledes kort med en beskrivelse af baggrund og formål. Det vil sige, at der henvises til de gældende regler på området, som er den danske bekendtgørelse om sikring af havne og direktiv 2005/65/EF. Direktivets bilag I oplister, hvilke områder en PSA mindst skal omfatte.

Formålet med havnesikring er at iværksætte tiltag for at forbedre sikringen af havnen mod sikringsrelaterede hændelser og at understøtte faciliteternes sikring. Det handler kort sagt om at udarbejde procedurer og tiltag for, hvordan vigtig ejendom, infrastruktur samt andet af betydning i havnen beskyttes bedst muligt.

Der skal i indledningen anføres, hvem der har udarbejdet PSA, og der skal være procedurer for, hvordan materialet opbevares og sikres mod uvedkommende adgang. En PSA må ikke komme til uvedkommendes kendskab.

Hver enkelt PSA skal nummereres, og det skal fremgå, hvem der har et eksemplar. Det skal tilføjes, at PSA ikke kan sendes til Kystdirektoratet og politiet i elektronisk form. Dette skal ske i papirform med anbefalet brev.

I nært samarbejde med politiet indkredses sårbare elementer og objekter på havnen, således havnens sikringsmæssige afgrænsning kan fastsættes. Det er politiet, der indstiller den sikringsmæssige afgrænsning af havnen til godkendelse i Kystdirektoratet, hvor den sikringsmæssige afgrænsning af havnen sættes. I praksis vil det dog som nævnt ske i et nært samarbejde med havnen selv. Kystdirektoratet skal herefter afgøre, om denne sikringsmæssige afgrænsning kan godkendes af Kystdirektoratet.

5.2. Beskrivelse af havnen

Afsnittet skal indeholde en gennemgribende beskrivelse af havnen samt en generel beskrivelse af dennes faciliteter og virksomheder. Beskrivelsen af havnen skal også indeholde en fuldstændig beskrivelse af alle virksomheder uden for de sikrede havnefaciliteter. Der er ikke nødvendigvis tale om en detaljeret beskrivelse af alt fra ishuse til transformatorstationer, og kunsten er derfor at gøre det forholdsvis kort ved den indledende beskrivelse. På baggrund af denne indledende beskrivelse skal der laves virksomhedsprofil på udvalgte relevante virksomheder med særlige sikringsaspekter, hvor sikringstiltag og indretning skal afdækkes.

Ved beskrivelse af havnen kan der tages udgangspunkt i det område, som enten er ejet af havnen eller det i ordensreglementet godkendte område. Det afgørende er, at det valgte område ikke bliver for snævert, ligesom det er et krav, at havnens vandområde inddrages i PSA.

Det er vigtigt, at beskrivelsen af havnens placering er angivet med længde- og breddegrader. PSA skal beskrive havnens geografiske område. Der skal endvidere være en indstilling til havnens sikringsmæssige grænse. Den sikringsmæssige afgrænsning skal angive det område af havnen, der skal omfattes af direktivets bestemmelser. Havnens sikringsmæssige udstrækning er ikke nødvendigvis sammenfaldende med havnens geografiske udstrækning, men kan både være større og mindre afhængig af de specifikke forhold på havnen. Den sikringsmæssige afgrænsning af havnen vurderes som nævnt af politiet ud fra risikovurdering i PSA. Den har ikke nødvendigvis nogen sammenhæng med havnens administrative grænse, der som udgangspunkt svarer til den grænse, der er defineret i havnens individuelle ordensreglement – altså ejerforhold o.l. Definitionen af den sikringsmæssige grænse kan dog meget vel tage udgangspunkt i havnens administrative

Afsnit 5 Forslag til indhold af en havnesårbarhedsvurdering (PSA)

grænse. Det er vanskeligt at forestille sig en sikringsmæssig grænse, der går ud over havnens administrative grænse, men det kan omvendt ikke afvises på forhånd, at det i særlige tilfælde vil kunne forekomme. Det er afgørende, at PSA klart ud fra risikovurderingen understøtter den indstillede afgrænsning.

I denne forbindelse er det vigtigt at være opmærksom på, at ikke alle havne skal udarbejde en PSP. Havne, som kun har én ISPS-facilitet, og hvor denne reelt omfatter hele havnens sikringsmæssige afgrænsning, er efter bekendtgørelsens § 1, stk. 3 undtaget for kravet om udarbejdelse af PSP. Dette skal i givet fald beskrives grundigt i PSA, og denne skal være godkendt af Kystdirektoratet. Godkendelse er en forudsætning for at kunne vurdere, om betingelsen for ikke at udarbejde en PSP er til stede.

For at kunne nå frem til denne konklusion er det derfor nødvendigt at starte med en bred beskrivelse af hele havnen, hvorefter politiet i nært samarbejde med havnen foretager en vurdering af den sikringsmæssige afgrænsning, som indstilles til Kystdirektoratets godkendelse.

Det skal tilføjes, at havne med to eller flere godkendte ISPS-faciliteter ikke kan undtages for udarbejdelse af en PSP, da en del af formålet med denne netop er at koordinere flere faciliteters sikring.

Havnens ISPS-faciliteter skal omfattes af beskrivelsen, uden at de skal sårbarhedsvurderes påny. Ved benævnelse af faciliteterne skal de tildelte port facility numbers jf. IMO GISIS anvendes sammen med de registrerede navne for faciliteterne. Faciliteterne officielle navne skal anvendes konsekvent i hele PSA.

Igen skal også beskrives, hvilke aktiviteter, der udføres fra havnen, og hvilke skibe der anløber. Det vil sige, at gods og passageromsætning skal beskrives, ligesom alle øvrige aktiviteter på havnen skal nævnes. Her adskiller PSA sig fra PFSA, idet aktiviteter her skal forstås i bredere forstand end de udelukkende havnerelaterede. Der kan være alt fra fiskeforretninger til værtshuse placeret inden for havnens område. På baggrund af denne beskrivelse indstiller havnen sit forslag til den sikringsmæssige afgrænsning.

De forskellige objekter skal inddrages i beskrivelsen, som skal suppleres med en oversigtsplan eller et kortbilag med de forskellige interessepunkter indtegnet, herunder sæsonbestemte og supplerende sikringsområder. Hvis havnens udstrækning eller konkrete forhold gør det nødvendigt, skal enkelte dele af havnen f.eks. særlige bygninger, indtegnes på detailplaner. Det kan desuden være hensigtsmæssigt i tilfælde, hvor hav-

nens udstrækning gør, at indtegnning på et enkelt kort vil gøre materialet uoverskueligt. Kortet eller kortene skal detaljeret vise havnens administrative grænse, havnens vandområde samt forslaget til den sikringsmæssige afgrænsning. Desuden skal eventuelt relevante delområder, placering af virksomheder og bygninger vises efter behov.

Herunder er indsat et eksempel på, hvordan selve havnebeskrivelsen med eksisterende sikringstiltag kunne opbygges. Der skal herudover som nævnt tages stilling til den sikringsmæssige afgrænsning.

Havnen er beliggende på den jyske vestkyst med forbindelse til Vesterhavet og Limfjorden (husk nøjagtig placering). Byen omkring havnen har ca. 25.000 faste indbyggere. Den har en stor sæsonbestemt turisme med baggrund i et attraktivt sommerhusområde ved Vesterhavet.

Havnen er en mellemstor fiskerihavn, hvorfra der også lastes og losses gods på ISPS-havnefaciliteten. Den traditionelle havnedrift indebærer også operation af bro over befærdet vej. Der er 1 mindre skibsværft, samt en del serviceindustri knyttet til industri (skibssmedje, skibselektronik, fiskeforædling mm). Havnen besejles hovedsageligt af fiskefartøjer, der har hjemsted i havnen, og mindre fragtskibe fra Skandinavien. Vanddybden i indsejlingen er 5 m, hvilket betyder, at havnen ikke kan modtage større fragtskibe.

Hele området er massivt besøgt af turister i højsæsonen – særlig koncentreret ved, broen, Sydhavnens forretninger og restauranter.

Objekt	Sikringstiltag
ISPS-faciliteten østkaj (bulk)	Sikret i henhold til PFSP
Transformatorstation, der forsyner by med el	Indhegnet og aflåst i henhold til anden lovgivning
Fiskerihavnen med industri	Ingen særlige tiltag fra havnens side
Offentlig vejover bro gennem havneområdet	Ingen særlige tiltag
Skibsværftet	Indhegne. Låst og tyverialarm efter arbejdstid
Turistområdet ved broen og Sydhavn	Ingen – forretninger låst uden for åbningsstid
Pakhuse uden for ISPS-faciliteten	Skiltet med kun adgang med særlig tilladelse. Aflåst uden for arbejdstid
Havnekontor	Døgnbemandet
Øvrige kajer, moler og indsejling	Periodisk overvågning
Osv	Osv

Som eksemplet illustrerer, skal der altså mere med end de rent havnerelaterede aktiviteter. Hvis havnesikringen skal kunne reduceres til at gælde et mindre område, end det område som havnen ejer, er det nødvendigt med en grundig beskrivelse af hele havnen, og hvilke aktiviteter der udføres hvor. Hvis der er tale om f.eks. et turistområde, et olielager eller en ISPS-facilitet, er det vigtigt at kunne forklare hvorfor, kun visse af disse områder skal omfattes af havnesikring, Kystdirektoratet skal godkende havnens indstilling til den sikringsmæssige afgrænsning.

I vejledningens bilagssamling findes et skema til beskrivelse af virksomhedsprofiler.

Direktivets bilag I, pkt. 10 fastslår videre, at de enkelte delområders specifikke kendetegn skal udpeges, f.eks. ejerforhold, placering, adgangsforhold og elforsyning m.v. Dette kan enten gøres i forbindelse med den generelle beskrivelse af havnen og dens virksomheder, men det kan også gøres i forbindelse med inddelingen efter sandsynlighed for sikringsrelaterede hændelser, alt efter, hvad havnen vurderer, er mest hensigtsmæssigt.

5.3. Eksisterende sikringsforhold

Hvis havnen tidligere har udarbejdet en PSP, beskrives tiltagene i denne. Har der ikke tidligere været udarbejdet en PSP beskrives i stedet, hvilke tiltag der i øvrigt tages i medfør af eksempelvis anden lovgivning.

De eksisterende sikringsforhold omfatter også nuværende godkendte PFSP'er. Disse skal ikke gengives i detaljer i PSA, men det er nødvendigt at nævne dem, for senere at kunne vurdere, hvor vidt disse er tilstrækkelige, eller havnesikringen skal suppleres med tiltag i tilknytning til ISPS-faciliteterne.

Der kan også for en række objekter placeret på havnen være særlige beredskabsmæssige planer, der kan tænkes ind i hav-

nesikringen, og som derfor skal nævnes i denne forbindelse. Det kunne f. eks. være elforsyningsanlæg og opbevaring af farlige stoffer, der skal vurderes og sikres i henhold til særlovgivning på områderne.

Endelig skal dette afsnit suppleres af et kort med sikringsrelaterede oplysninger tegnet ind. Kortet kan vise, hvor hegn, porte og kameraer m.v. er placeret. Kortet skal også vise placering af ISPS-faciliteter og deres afgrænsning i forhold til resten af havnen.

5.4. Organisation

Under dette afsnit beskrives havnens organisation og sikringsorganisation. I denne forbindelse redegøres for ejerforhold og strukturer og andet, der kan have betydning for forståelse af havnens organisatoriske struktur.

Beskrivelsen af sikringsorganisationen i en PSA skal indeholde to led. Første led indeholder en beskrivelse af havnens lokale sikringsorganisation. Det vil sige, at opbygningen med PSO som overordnet sikringsansvarlig for havnesikring beskrives. PSO ansættes af havnen, men skal formelt godkendes af Kystdirektoratet. PSO kan have en række ansatte med sikringsansvar under sig, ligesom eksterne vagtfirmaer kan hentes ind som en del af sikringsorganisationen. I alle tilfælde skal disse beskrives. Udover denne lokale sikringsorganisation, som svarer til en sikringsorganisation i en ISPS-facilitet, er der et såkaldt udvalg for havnesikring, der etableres efter bestemmelserne i kapitel 6 i bekendtgørelse 896 af 9. juli 2010, som beskrives nærmere senere i vejledningen.

Udvalget består jf. bekendtgørelsens § 18 af de aktører, der arbejder med sikring i havnen. Et sådant udvalg vil derfor typisk bestå af PSO samt PFSO fra hver enkelt havnefacilitet i havnen. Der vil desuden være repræsentanter fra selvstændige terminaloperatører og andre relevante virksomheder på hav-

Afsnit 5 Forslag til indhold af en havnesårbarhedsvurdering (PSA)

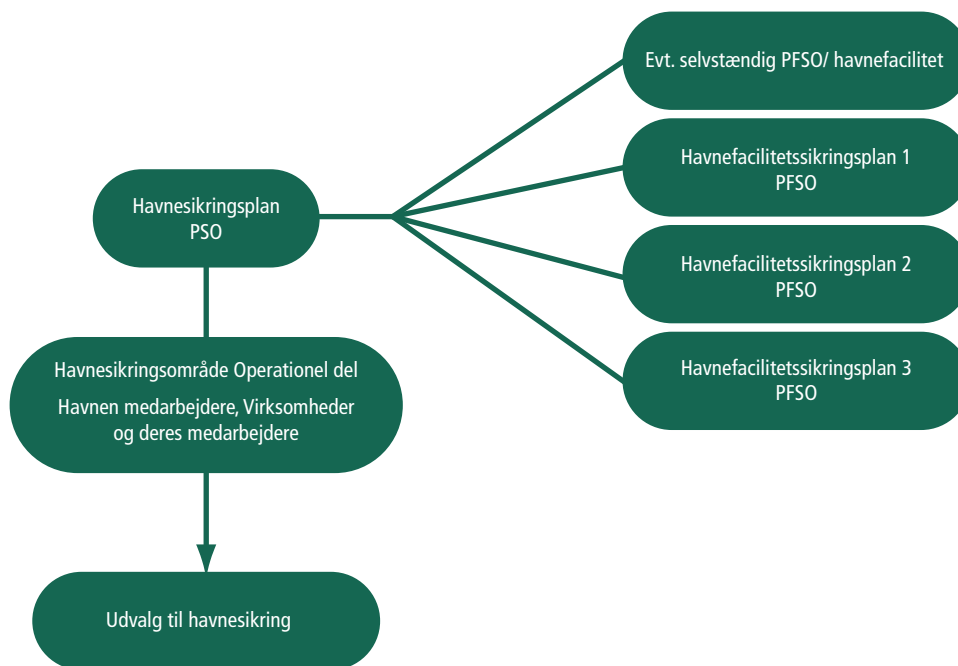
nen. Det følger direkte af bekendtgørelsens § 18, stk. 3, hvem der skal deltage i udvalget.

Ledelsen behøver ikke nødvendigvis spille en aktiv rolle i sikringsorganisationen. Det er dog vigtigt, at ledelsen kender til forpligtelserne om maritim sikring, fordi ledelsen har kompetence til at ansætte og afskedige personale. Ledelsen skal derfor være klar over, at den person man i et tænkt eksempel

ønsker at forflytte eller afskedige er PSO, og hvad dette betyder ved et jobskifte.

Herunder er indsat en figur, der viser organisationen i en havn, der er omfattet af kravene til udarbejdelse af PSA og PSP.

Figuren viser både havnens lokale sikringsorganisation og den overordnede sikringsorganisation, som også inddrager PFSP'er fra havnen.

Organisationsdiagram for havn med havnesikringsplan og havnefacilitetssikringsplaner

I afsnittet beskrives endvidere sikringspersonalets opgaver og ansvar. Som nævnt har PSO det overordnede ansvar for havnesikringen, ligesom det er PSO der fungerer som kontaktperson i spørgsmål vedrørende havnesikring. PSA skal derfor indeholde 24/7 kontaktoplysninger, e-mail og telefonnummer m.v. på vagthavende PSO. Det er dog ikke ensbetydende med, at PSO alene udgør havnens sikringsorganisation. Forskellige sikringsrelaterede opgaver kan deles ud på alle havnens ansatte. Det afgørende er, at kortlægning af opgaver og ansvar er nøjagtigt beskrevet i PSA. Dette gælder også, hvis eksterne firmaer varetager dele af sikringen. I de tilfælde kan kontrakter eller aftaler, der ligger til grund for de udliciterede opgaver, vedlægges til dokumentation.

I modsætning til ISPS-koden indeholder direktivet ikke specifikke krav til, hvilke kvalifikationer medarbejdere med sikringsansvar skal have. Af den danske bekendtgørelse om havnesikring følger dog, at PSO skal have samme kompetencer som en PFSP i henhold til ISPS-kodens B-del pkt. 18.1.

For eksempel skal en PSO være i stand til at undervise sikringspersonale i forbindelse med sikringsuddannelse, ligesom han skal have viden om teknikker til genkendelse af våben m.v.

Der er som nævnt ikke krav til de øvrige ansattes uddannelse eller kvalifikationer, men enhver ansat skal altid have den nødvendige viden og uddannelse til at kunne varetage sine sikringsmæssige opgaver. ISPS-kodens B-del pkt. 18.3 og 18.5 kan dog alligevel bruges som inspiration til, hvilke krav der bør stilles til ansatte med sikringsansvar. PSA skal indeholde en kortlægning af, hvilke uddannelse og kvalifikationer personalet er i besiddelse af.

Direktivets bilag III indeholder de grundlæggende krav til sikringsuddannelse for havnens ansatte. Sikringsuddannelsen sker gennem afholdelse af øvelser, som skal teste kommunikation, koordinering, ressourcetilgængelighed og reaktioner. Disse øvelser skal afholdes mindst en gang hvert kalenderår, så der ikke er mere end 18 måneder imellem dem. Uddannelses-

øvelser kan med fordel afholdes sammen med store øvelser på en af havnens faciliteter.

5.5. Kommunikation

I direktivets bilag I oplystes krav til indholdet af en PSA. Et af kravene er en præcisering af hvilke kommunikationsbehov, der skal være opfyldt for, at nødvendige foranstaltninger og procedurer kan iværksættes. Dette betyder ganske enkelt, at PSA skal beskrive, hvem der skal kunne tale sammen i sikrings-spørgsmål, og hvordan de gør det.

Afsnittet skal afdække hvilke krav der er til kommunikation fra havnekontor og havnen til andre myndigheder, ISPS-faciliteter, skibe, beredskaber og andre relevante interessenter så som lodser og eksterne vagtfirmaer, der benyttes i sikringsorganisationen. Det er vigtigt at klargøre, hvilke procedurer der er for kommunikation, og hvem der har behov for at kunne tale sammen. Udvalget for havnesikring er et kommunikationsforum, hvor forskellige aktører med sikringsopgaver mødes og planlægger øvelse m.v. Udvalget skal mødes, når det er relevant eller mindst en gang om året.

Ud over denne kommunikation, skal der også være mulighed for direkte kommunikation mellem PSO og PFSO i "her og nu" sikrings-spørgsmål. PSO skal desuden tale med sine ansatte, og med de mindre skibe der anløber havnen uden for ISPS-faciliteterne. Det er disse kommunikationsbehov PSA skal beskrive og stille krav til.

5.6. Virksomheder på havnen uden for de sikrede havnefaciliteter

En havn består ikke kun af sikrede ISPS-faciliteter. På havnens område befinder sig ofte en lang række andre virksomheder af forskellig karakter. Dette kan være alt fra frysehuse til fiskefabrikker. Der kan også være tale om, virksomheder som på grund af deres driftsområde allerede har en lang række sikringstiltag etableret i egen interesse. Dette kunne være for eksempel olielagre eller lignende. På sådanne områder vil der typisk være etableret sikringstiltag, som ikke baserer sig på havnesikring, men som alligevel til fulde opfylder de krav, der ville blive stillet til sikring i medfør af direktivet.

Hvis der er mange virksomheder på havnens område, vil det være op til politiet at afgøre for hvilke virksomheder, der skal udarbejdes en virksomhedsprofil. Til dette formål kan skemaet i bilagssamlingen til udarbejdelse af virksomhedsprofiler anvendes.

Alle disse forskellige virksomheder skal beskrives, så det kan vurderes, om de er sårbare elementer på havnen. I beskrivelsen skal virksomhedens art, beliggenhed på havnens område, indretning - hvis relevant og adgangsforhold beskrives.

En beskrivelse af indretningen er kun relevant, hvis der er tale om en virksomhed med særlige sikringsaspekter. Det kunne for eksempel være et olielager, med pipelines der løber ud fra området eller ind på faciliteten. I andre tilfælde vil der ikke være behov for en beskrivelse af virksomhedens indretning.

Et eksempel på en beskrivelse af en virksomhed uden for et sikret facilitet kunne være som følger:

Virksomheden Skibsbyggeren ApS

Virksomheden er et mindre privatejet skibsværft, som hovedsageligt beskæftiger sig med reparationer af mindre fartøjer. Værftet ligger placeret ved Sydkajen og er markeret på oversigtskortet i bilag X som nr. XX.

Værftet kan nås via havnevej eller fra vandsiden fra Sydkajen. Rundt om værftets landområde er opsat hegn, og porten er aflåst uden for normal arbejdstid. Der er ingen adgangsbegrænsning fra vandsiden.

Ikke kun de havnerelaterede virksomheder skal beskrives, men også restauranter m.v. skal nævnes i denne del af PSA.

5.7. Skibsaktiviteter

I denne del af PSA beskrives, hvilke skibe der anløber havnen. Denne beskrivelse omhandler både formålet med anløbene, og hvor skibene kommer fra og afsejler til. Både anløb af ISPS-skibe til faciliteter på havnen og anløb af andre skibe uden for faciliteterne skal beskrives.

Hver facilitets PFSA indeholder en beskrivelse af skibsaktiviteter ved faciliteten, og beskrivelserne herfra kan genbruges i PSA.

Anløb af non-ISPS-skibe uden for faciliteterne skal også beskrives. Disse vil typisk være fiskefartøjer, sejlbåde, små indenrigsfærger og mindre fragtskibe i form af coastere og lignende. I samme forbindelse kan yderligere beskrives, hvad proceduren for håndtering af gods og passagerer er. For eksempel kan det beskrives, hvordan gods håndteres fra ankomst i havnen, til det kommer ombord på skibet, og hvorledes godset håndteres når det forlader skibet og kommer ind på havnen. En sådan beskrivelse skal naturligvis tilpasses den enkelte havns helt konkrete forhold, men det vil som udgangspunkt være

de samme procedurer, som beskrives for skibsanløb på og udenfor ISPS-faciliteter.

Hermed er ikke sagt, at proceduren er den samme på og udenfor ISPS-faciliteter, men blot at de forhold omkring skibsanløb, som skal beskrives i en PFSA og en PSA er de samme.

Hvis havnen anløbes af ro-pax skibe, skal dette specifikt fremgå af PSA jf. § 7, stk. 3 i Bek. 896. Denne oplysning skal fremgå, fordi netop ro-pax aktiviteter foregår i et højt tempo, som kan medføre en forhøjet risiko for sikringsrelaterede hændelser, hvis det ikke håndteres sikringsmæssigt korrekt.

Hvis havnen benyttes til at oplægge ubemandede ISPS-skibe i kortere perioder, det kunne f.eks. være rutefærger, bør dette behandles i PSA. Skibene bør f.eks. ikke oplægges uden for ISPS-faciliteter.

5.8. Ejendom og infrastruktur på havnen uden for de sikrede havnefaciliteter

En PSA skal efter direktivets bilag I pkt. 1 og 2 identificere og evaluere vigtig ejendom og infrastruktur. En sådan identificering kræver, at man vurderer på den infrastruktur, der ligger uden for de sikrede faciliteter. Denne infrastruktur kan både være vigtig for havnen, faciliteterne eller have betydning for en hel by eller region. Der kan ikke opstilles en facitliste for, hvilken infrastruktur der er relevant at se på. Dette afhænger helt af forholdene på den enkelte havn, men som udgangspunkt skal der fokuseres på infrastruktur som er relevant for havnefaciliteterne på havnen, eller som, hvis den rammes, kan medføre en risiko for mennesker eller faciliteterne.

Tænkte eksempler kan være veje, broer eller dæmninger som er placeret på havneområdet, og som ved nedbrud vil få betydning for havnefaciliteter på havnen.

Der kan også være tale om opmarchområder til for eksempel mindre indenrigsfærger, eller adgangsveje som leder til sikrede faciliteter, men som i sig selv ikke ligger på et sikret område. I bilag I pkt. 8 står, at infrastrukturen ikke kun skal vurderes ud fra sin egen sårbarhed, men også ud fra muligheden for, at den kan benyttes som adgangsvej til det egentlige mål. Det betyder, at der kan være enkelte helt særlige situationer, hvor også infrastruktur der leder hen til havnen skal indgå i denne beskrivelse.

Kort sagt skal al relevant infrastruktur beskrives, for senere at kunne danne baggrund for en vurdering af, om der er tale om vigtig infrastruktur af hensyn til havnen eller havnefacili-

teter, og om der er behov for at beskytte infrastrukturen med konkrete tiltag.

5.9. Inddeling af havnen efter sandsynlighed for sikringsrelaterede hændelser

En sikringsrelateret hændelse er i bekendtgørelsen om sikring af havne defineret som en mistænkelig handling eller omstændighed, som kan udgøre en trussel mod havn, facilitet, et skib, eller mod mennesker, der befinder sig på disse steder.

Havnen skal inddeles efter sandsynligheden for sådanne sikringsrelaterede hændelser. Dette betyder i praksis, at havnen ved afgrænsning af sit sikringsområde skal gå hele havnen igennem i samarbejde med politiet.

En underinddeling i områder skal jf. direktivets bilag I pkt. 8 ikke kun tage udgangspunkt i områdernes egen profil som potentielt mål. Vurderingen skal også se på muligheden for, at områderne bliver benyttet som adgangsvej eller lignende til det egentlige mål.

Det betyder, at også områder, hvorfra potentielle mål kan overvåges med henblik på planlægning af angreb, eller områder, hvor f.eks. sprængstoffer kan gemmes tæt på målet, skal vurderes.

Sandsynligheden for sikringsrelaterede hændelser afhænger blandt andet af, hvor "interessant" et område er. Det kan være vanskeligt at give en konkret vejledning til, hvordan en havn skal inddeles, da det helt kommer an på de specifikke forhold på havnen. Dog skal gives et par eksempler på områder, der kan være særligt udsatte for sikringsrelaterede hændelser:

- Områder med mange mennesker
- Områder i umiddelbar tilknytning til ISPS-faciliteter
- Delområder med vigtig infrastruktur (broer, adgangsveje til faciliteter eller sårbare elementer m.v.)
- Områder med energianlæg uden for ISPS-faciliteterne (olieagre, kraftværker m.v.)

Det skal understreges, at der kun er tale om eksempler, og at inddelingen skal ske i samarbejde mellem havnen og politiet, for at sikre at de relevante lokale forhold kommer med i vurderingen. Inddelingen skal desuden tage hensyn til sæsonbestemte variationer i risikoen. Det betyder, at et normalt "uinteressant" område kan blive vurderet som et område med en høj sandsynlighed for sikringsrelaterede hændelser, fordi det i sommermånederne er et velbesøgt eller vigtigt område på grund af forskellige aktiviteter. Det skyldes, at der i bilag I pkt.

12 står, at både direkte og afledte følger af et trusselsscenario skal udpeges, og at der især bør fokuseres på personskader. Derfor kan ellers "uinteressante" områder ikke udelades, hvis området benyttes af mange mennesker.

Bilagets pkt. 5 og 6 indeholder krav til, at PSA skal afdække sikrings spørgsmål, der affødes af grænsefladen mellem havnefacilitet og andre sikringsforanstaltninger. Kravet skal forstås på den måde, at et af de overordnede formål i PSA bør være, at se på risici uden for ISPS-faciliteter, som ikke er omfattet af facilitetens egne PFSA – altså som et supplement til havnefacilitetssikringen. PSA skal identificere områder, hvor der er behov for at supplere den sikring, som faciliteten allerede har iværksat på baggrund af ISPS-reglerne. Det kan for eksempel være i tilfælde, hvor området omkring faciliteten kan fungere som adgangsvej til selve faciliteten.

Det kan også omvendt være i tilfælde, hvor det sikrede objekt ikke ligger på en facilitet, f.eks. et olielager eller lignende, og de sikringsmæssige spørgsmål dette afføder.

5.10. Ejendom og infrastruktur som er vigtige at beskytte

På baggrund af beskrivelserne i pkt. 5.8 skal der foretages en vurdering af, hvilke ejendomme og infrastruktur, der er af særlig betydning, og derfor er vigtige at beskytte. Vurderingen skal fokusere på infrastruktur og ejendomme, hvis bortfald eller nedbrud kan medføre skade på eller tab af menneskeliv eller have negative økonomiske konsekvenser for havnen som sådan. Den væsentligste bekymring skal være at begrænse skadelige konsekvenser for mennesker, herunder tab af menneskeliv. Endelig skal infrastruktur og ejendomme med afgørende betydning for faciliteter have særlig opmærksomhed i PSA, med henblik på senere at fastsætte supplerende sikringstiltag i PSP .

Afgrænsningen mellem en sikret facilitet og havn er som udgangspunkt ganske klar, men i PSA skal havnen have særlig fokus på de områder og den infrastruktur, som kan fungere som adgangsvej til faciliteter, og som ikke er omfattet af facilitetssikringen.

Vigtig ejendom kan for eksempel være havnekontoret, olielageret uden for faciliteten og så videre. Havnekontoret er et særligt godt eksempel, fordi kontoret kan være placeret fysisk langt væk fra havnefaciliteterne, men stadigvæk have stor betydning for disse, da kontoret er hjemsted for store dele af sikringsorganisationen.

5.11. Sårbare elementer som er vigtige at beskytte

PSA skal identificere de sårbare elementer på havnen, som er vigtige at beskytte. Disse kan være sæsonbestemte, ligesom der i denne forbindelse også skal vurderes på svagheder i procedurer, der skyldes menneskelige faktorer. Det vil derfor være oplagt, for eksempel at se på sikringsorganisationen som et sårbart element, der bør vurderes nærmere for, om den eksisterende sikring er tilstrækkelig. Igen skal PSA hovedsageligt beskæftige sig med sårbare elementer, der ved sikringsrelaterede hændelser kan medføre forøget risiko for en facilitet, men det er nødvendigt, at vurderingen dækker bredt for at kunne udpege disse elementer på et tilstrækkeligt grundlag.

Der kan ikke gives en egentlig facitliste til PSA'ens indhold i dette afsnit, da forholdene er forskellige fra havn til havn. I ISPS-kodens B-del pkt. 15.16. findes inspiration til, hvilke overvejelser identificeringen af sårbare elementer skal omfatte, når det drejer sig om havnefaciliteter. Disse overvejelser skal omfatte alt fra forhold om adgang fra vandsiden til personalemæssige begrænsninger. Mange af overvejelserne om identificering af sårbare elementer vil være det samme for både facilitets- og havnesikring. Arbejdet, der allerede tidligere er udført i forbindelse med udarbejdelse af PFSA, kan derfor være inspiration for, hvilken metode, der skal bruges til at lave PSA.

- *Sikringsorganisation*
- *Vandområde*
- *Personalemæssige begrænsninger, herunder uddannelse*
- *Transportbånd som rækker ud over havnefaciliteten*
- *Bygninger og anlæg der støder umiddelbart op til faciliteten, og kan benyttes som adgangsvej*
- *Aftaler med eksterne vagtfirmaer o.l.*
- *Venteområde til indenrigsfærgen ved siden af den store ISPS-facilitet*
- *OSV.*

Den identificerede vigtige ejendom og infrastruktur samt sårbare elementer skal herefter udsættes for relevante trusler. Det er muligt, at slå disse afsnit sammen i PSA i skemaform - trusselsmatrixen, hvor der afkrydes, hvilken trussel der er relevant for hvilket objekt. Opsætningen er illustreret i næste afsnit.

5.11.1 Elementer af fælles betydning for flere havnefaciliteter eller hele havnen

En PSA skal desuden omfatte en vurdering af elementer, der er fælles for flere havnefaciliteter, herunder særligt vandområdet. Kravet følger af direktivets bilag I, hvor det fremgår, at der skal

udpeges sårbare elementer i hvert af havnens delområder. Det betyder, at der i enhver PSA skal foretages en risikovurdering af vandområdet. Dette medfører ikke nødvendigvis, at der i alle tilfælde vil være behov for at iværksætte konkrete tiltag i PSP, da dette fortsat kommer an på havnesårbarhedsvurderingens konklusioner

Udover vandområdet kan øvrig infrastruktur, f.eks. havnens tilkørselsforhold fra landsiden, nævnes som et fælles element, der skal beskrives i PSA.

Der henvises desuden til afsnittet om risikovurderings eksempel 5, hvoraf følger et eksempel på, hvordan en risikovurdering af en konkret trussel mod vandområdet kan se ud.

5.12. Relevante trusler mod ejendom, infrastruktur og sårbare elementer

Der er i modsætning til ISPS-koden ingen forslag til, hvad relevante trusler er i direktivets forstand. Det vil dog være oplagt, at hente inspiration til mulige trusler i ISPS-kodens B-del pkt. 15.11. Ikke alle nævnte trusselsscenerier kan dog ukritisk overføres til PSA. For eksempel vil uautoriseret adgang ikke være en relevant trussel i alle tilfælde. Det skyldes, at der ikke nødvendigvis er knyttet nogen adgangsbegrænsning til alle dele af havnen.

Med inspiration i kodens eksempler på relevante trusler, kan følgende eksempler opstilles. Ikke alle er relevante i alle tilfælde, da det afhænger helt af de faktiske forhold på havnen, men de kan fungere som inspiration til, hvad det kunne være relevant at vurdere på.

- *Beskadigelse eller ødelæggelse af objekt eller infrastruktur f.eks. ved hjælp af sprængstofanordninger, ildspåsættelse, sabotage eller hærværk*
- *Kidnapning af personer på vigtigt objekt*
- *Manipulation af landbaserede systemer, som f.eks. farvandsafmærkning, sikringsudstyr, it-udstyr, kommunikationsmidler og lign.*
- *Uautoriseret adgang til objekter med adgangsbegrænsning*
- *Uautoriseret adgang/angreb på havn eller skib fra vandsiden*
- *Manipulation af havnens køretøjer, lastudstyr, havnefartøjer etc.*
- *Deponering af våben eller udstyr, herunder masseødelæggelsesvåben*
- *Brug af objekt til at skjule personer, der agter at foretage en sikringsrelateret hændelse, og deres udstyr, eller som adgangsvej til det egentlige mål (havnefacilitet, skib eller andet objekt på havnesikringsområdet).*
- *Brug af selve objektet som et middel til at forårsage beskadigelse eller ødelæggelse på havnefacilitet*
- *Blokering af havneindløb, sluser, adgangsveje*
- *Mangel på personale og tab af nøglemedarbejdere.*
- *Bombetrussel.*
- *Bombemand, terror med konventionelle våben.*
- *Ildspåsættelse (pyromani eller som led i anden forsætlig ulovlig handling).*
- *Strømafbrydelse.*
- *Blokering af veje, adgangsveje, broer til fra havnefacilitet eller i havneområdet.*
- *Blokering af havneindløb, vandområde i havnen, sluser, broer.*

I trusselmatrixen nedenfor er udvalgt en række af de sårbare eller vigtige objekter, hvorefter der med afkrydsning er markeret, hvilken trussel der er relevant for objektet. Der er igen kun tale om eksempler, hvorfor hver enkelt PSA naturligvis skal tilpasses de konkrete forhold på havnen. Ikke nødvendigvis alle forhold, der kunne være relevante, er afkrydset i eksemplet.

		PSA								
Sårbare elementer (ikke udtømmende)	Trussel (ikke udtømmende)	Sabotage, hærværk, sprængning, ildspåsættelse	Uautoriseret adgang til områder med adgangsbe-grænsning	Manipulation med køretøjer, lasteudstyr m.v.	Indsmugling af våben, far-lige stoffer, m.v.	Blokering af veje, og broer	Strømaf- brydelse	Tab af nøglemedarbejdere	osv	osv
		Sikringspersonalet								X
Havneadministrations- bygninger og lager		X	X				X			
Parkeringspladser		X			X	X				
Adgangsveje		X				X				
Venteplads til færge		X								
Udstyr til håndtering af last		X								
Trafikstyringsystemer for skibene og navigationshjælpemidler		X								
Havnekøretøjer		X								
Sikrings- og overvågningsudstyr		X								
Farlige virksomheder		X								
Kraftværker / transformatorstationer		X					X			
Jernbaner, veje, broer osv.		X				X				
IT-udstyr		X					X			
Radiomaster		X					X			
Tankinstallationer / Virksomheder med tankinstallationer		X	X							
Osv										

5.13. Risikovurdering

De sårbare elementer udsættes for de identificerede relevante trusler i trusselmatrixen ovenfor. Ved hver afkrydsning foretages en risikovurdering ved fastsættelse af sandsynlighed og konsekvens af en given hændelse. Vurderingen skal indeholde forslag til bedre sikring på 3 sikringsniveauer.

I modsætning til ISPS-reglerne åbner PSP mulighed for, at iværksætte helt nye tiltag på de forskellige sikringsniveauer, ligesom det er muligt at iværksætte tiltag, der indebærer samarbejde med andre myndigheder, for eksempel politiet.

Dette arbejde foretages i samarbejde mellem PSO og politiet. I skemaet nedenfor opereres med røde, gule og grønne felter. En afkrydsning i grøn betyder, at eksisterende sikringstiltag er tilstrækkelige, mens et kryds i gul betyder, at man skal overveje, hvilke behov der er for yderligere tiltag nu eller på et senere tidspunkt. Et kryds i rød betyder, at der klart er identificeret behov for at iværksætte yderligere tiltag.

Afsnit 5 Forslag til indhold af en havnesårbarhedsvurdering (PSA)

Risikovurdering	Område:	
	Nr.:	Dato:
Objekt:	Sikringstrussel:	
Konsekvens: (Personer, økonomi, miljø, anseelse) Moderat Stor Katastrofal A B C		
Sandsynlighed: (Motivation, evne, kompleksitet, ressourcer) Lav Moderat Stor 1 2 3		
Eksisterende sikringstiltag:		
Forslag til yderligere sikringstiltag: Sikringsniveau 1 Sikringsniveau 1 Sikringsniveau 1		
Udført af: For havn: For politi:	Signatur:	

På baggrund af skemaet overfor er der herunder indsat eksempler på fiktive risikovurderinger for visse af de identificerede sårbare elementer eller vigtig ejendom og infrastruktur, som kan tjene som inspiration til, hvordan en sådan risikovurdering bør udføres.

De forslag til yderligere sikringstiltag, som risikovurderingen giver anledning til, skal gradueres på de 3 sikringsniveauer. Der er ikke nødvendigvis tale om, at det er de samme sikringstiltag, der skal intensiveres i forskellig grad. I havnesikring er det op til hver enkelt havn at vælge, hvilke yderligere sikringstiltag der vil være relevante på de forskellige niveauer.

Den sikringsmæssige grænse fastsættes ud fra risikovurderingen i PSA. Den har som nævnt ovenfor ikke nødvendigvis nogen sammenhæng med den administrative grænse, men kan omfatte både et større eller et mindre område. Uanset hvad skal afgrænsning ske ud fra risikovurderingen i PSA – afgrænsningen skal understøtte den foretagne risikovurdering. Der skal være klare holdepunkter i PSA for den valgte afgrænsning. PSA kan godt tage udgangspunkt i havnens administrative grænse, men er der noget meget risikofyldt lige uden for havnens administrative grænse, som kan påvirke ind i selve havnen, må det som udgangspunkt med i PSA. Det er muligt, at risikovurderingen viser, at der ikke er grundlag for at have det med som en del af havnens sikringsmæssige område og dermed udmønte sig i konkrete tiltag i PSP.

Afsnit 5 Forslag til indhold af en havnesårbarhedsvurdering (PSA)

Eks. 1 er på en risikovurdering af et område, hvorfra der sejles med en mindre indenrigsfærge umiddelbart ved siden af en

stor ISPS-færgefacilitet. Et angreb på færggeområdet, kan derfor også være et angreb på faciliteten.

Risikovurdering	Område:	
	Nr.:	Dato: x/x-20xx
Objekt: Indenrigsfærgens kajplads og opmarch- og parkeringsområderne	Sikringstrussel: Sprængning der gør skade på personer og operationer i ISPS-færgefacilitet.	
Konsekvens: (Personer, økonomi, miljø, anseelse) Moderat Stor Katastrofal A B C		
Sandsynlighed: (Motivation, evne, kompleksitet, ressourcer) Lav Moderat Stor 1 2 3		
Eksisterende sikringstiltag: Adgangskontrol i forbindelse med køb af billetter		
Forslag til yderligere sikringstiltag: Sikringsniveau 1 Ingen Sikringsniveau 2 Overvågning af området, kommunikation med virksomheden og nabofaciliteten Sikringsniveau 3 Yderligere kommunikation, Overveje opsættelse af midlertidigt hegn i samarbejde med myndighederne omkring området med adgangskontrol og skærpet overvågning af personer og området		
Udført af: For havn: For politi:	Signatur:	

Forklaring til skema: Sandsynligheden er lav, men de potentielle konsekvenser ved hændelsen kan være katastrofale.

Eks. 2 Sikringsorganisationen

Risikovurdering	Område:	
	Nr.:	Dato:
Objekt: Sikringsorganisationen	Sikringstrussel: Tab af nøglemedarbejdere	
Konsekvens: (Personer, økonomi, miljø, anseelse) Moderat Stor Katastrofal A B C		
Sandsynlighed: (Motivation, evne, kompleksitet, ressourcer) Lav Moderat Stor 1 2 3		
Eksisterende sikringstiltag: Sikringsopgaverne er delt ud på flere personer, der kan tage over for hinanden. Alle i sikringsorganisationen er inddraget i det daglige arbejde med havnesikring og kender rutiner og procedurer indgående.		
Forslag til yderligere sikringstiltag: Sikringsniveau 1 Ingen Sikringsniveau 2 Ingen Sikringsniveau 3 Ingen		
Udført af: For havn: For politi:	Signatur:	

Forklaring til skema: Det er sandsynligt, at nøglemedarbejdere finder andet job eller blive syge, men da der er flere medarbejdere med sikringsansvar er konsekvensen for sikringen lav. I tilfælde med kun en ansat med sikringsansvar, vil konsekvensen være langt større.

Eks. 3 Adgangsvej til facilitet (olieka)

Risikovurdering	Område:	
	Nr.:	Dato:
Objekt: Adgangsvejen til oliepien	Sikringstrussel: Blokering af vej	
Konsekvens: (Personer, økonomi, miljø, anseelse)		
Moderat Stor Katastrofal A B C		
Sandsynlighed: (Motivation, evne, kompleksitet, ressourcer)		
Lav Moderat Stor 1 2 3		
Eksisterende sikringstiltag: Adgangsvejen til faciliteten overvåges løbende 2-3 gange dagligt i forbindelse med de daglige rundinger på havnen.		
Forslag til yderligere sikringstiltag: Sikringsniveau 1 Ingen Sikringsniveau 2 Foretage overvågning af adgangsvejen i forbindelse med sikring af havnefaciliteten Sikringsniveau 3 Foretage overvågning af adgangsvejen i forbindelse med sikring af havnefaciliteten		
Udført af: For havn: For politi:	Signatur:	

Forklaring til skema: Der er lav sandsynlighed for blokering af adgangsveje, og en kortvarig blokering vil kun få moderate konsekvenser for faciliteten.

Eks. 4. Tankanlæg

Risikovurdering	Område:	
	Nr.:	Dato:
Objekt: Tankanlæg – 3 tanke med gas og olie	Sikringstrussel: Ildspåsættelse	
Konsekvens: (Personer, økonomi, miljø, anseelse) Moderat Stor Katastrofal A B C		
Sandsynlighed: (Motivation, evne, kompleksitet, ressourcer) Lav Moderat Stor 1 2 3		
Eksisterende sikringstiltag: Eksisterende beredskabsplaner i forhold til de gældende beredskaber Hegn, port aflåst efter arbejdstid		
Forslag til yderligere sikringstiltag: Sikringsniveau 1 Ingen yderligere tiltag Sikringsniveau 2 Information og kommunikation til operatør af anlæggene Sikringsniveau 3 Port aflåses – yderligere kommunikation til operatør		
Udført af: For havn: For politi:	Signatur:	

Forklaring til skema: Tankanlægget har allerede selv iværksat en lang række procedurer på baggrund af anden lovgivning. Anlægget passer altså på sig selv. Tiltagene vil derfor hovedsageligt fokusere på kommunikation mellem relevante parter.

Eks. 5 Vandområdet – skal altid risikovurderes i PSA

Risikovurdering	Område:	
	Nr.:	Dato:
Objekt: Vandområde	Sikringstrussel: Uautoriseret adgang	
Konsekvens: (Personer, økonomi, miljø, anseelse) Moderat Stor Katastrofal A B C		
Sandsynlighed: (Motivation, evne, kompleksitet, ressourcer) Lav Moderat Stor 1 2 3		
Eksisterende sikringstiltag: Indsejlingen til området overvåges via AIS. Havnevagten holder øje med vandområdet.		
Forslag til yderligere sikringstiltag: Sikringsniveau 1 Ingen yderligere tiltag Sikringsniveau 2 Iværksætte og kommunikere restriktioner via radio til anløbende skibe (50 m. sikringszone omkring kaj) Sikringsniveau 3 Overveje iværksættelse og kommunikation af restriktioner for skibstrafik i havnen i samarbejde med myndighederne		
Udført af: For havn: For politi:	Signatur:	

Forklaring til skema: Det er ikke usandsynligt, at et ukendt eller uautoriseret skib vil anløbe havnen eller faciliteten.

Ovenstående eksempler på risikovurderinger giver ikke en facitliste til, hvordan en sådan skal udføres. Eksemplerne kan tjene som inspiration til, hvilke overvejelser og vurderinger man kunne foretage i PSA.

Det er et krav, at der udpeges og identificeres særlige højrisikoområder. Højrisikoområder er ikke nærmere defineret, men må forstås som de områder, hvor risikovurderingen har påpeget, at risikoen for en given sikringsrelateret hændelse er særlig høj på grund af en kombination af sandsynligheden og konsekvensen af hændelsen.

Det skal altså fremgå af PSA, at man har foretaget denne vurdering af, om der er højrisikoområder på havnen, og hvad denne vurderings konklusioner bygger på. Hvis der igennem PSA ikke identificeres højrisikoområder, skal årsagen hertil blot kort beskrives.

5.14. Specifikationer for håndtering af velkendte sikringsproblemer

Direktivets bilag I pkt. 20 kræver, at der skal udarbejdes specifikationer for håndtering af velkendte sikringsproblemer, herunder mistænkeligt gods, ukendte pakker og kendte farer (f.eks. en bombe). Proceduren skal omfatte kriterier for, hvornår situationen (neutraliseringen i direktivets formulering) skal håndteres i havnen, og hvornår den foretrækkes udført senere på et andet sikkert område.

I praksis betyder det, at PSA skal indeholde specifikationer for, hvornår havnens sikringsorganisation selv skal håndtere et sikringsproblem, og hvornår dette er en opgave for politiet.

Ved fund af mistænkelige genstande bør havnens personale straks kontakte politiet, og hindre andre personer i at få adgang til området i nærheden af genstanden.

De velkendte sikringsproblemer bør som udgangspunkt kun indledningsvis håndteres af havnens eget personale. Den egentlige reaktion vil i langt de fleste tilfælde være en politiopgave. Neutralisering af eksempelvis mistænkelige genstande foregår således altid på politiets foranledning og efter deres sagkyndige vurdering.

PSA skal i dette afsnit derfor ganske enkelt redegøre for, at det vigtigste i disse situationer er, at politiet kontaktes, og at politiets konkrete anvisninger overholdes.

5.15. Fastlæggelse af hvilke ansatte på havnen der skal være genstand for baggrundstjek

PSA skal fastlægge rammerne for, hvilket personale der skal gennemgå baggrundstjek eller sikkerhedsgodkendelse på grund af deres forbindelse til højrisikoområder.

Højrisikoområder er som nævnt ovenfor de områder, der er udpeget som sådan i risikovurderingen. Altså områder hvor kombinationen af sandsynligheden og konsekvensen af en sikringsrelateret hændelse gør, at der er krydset af i et gult eller rødt felt i risikovurderingen. Det er op til PSO at afgøre, hvilke af havnens ansatte der skal baggrundstjekkes, men PSA skal indeholde kravene til, hvornår det er nødvendigt.

Særlig adgang til de følsomme oplysninger i PSA eller PSP kan også være et element, der gør, at PSO vurderer at de ansatte skal gennemgå et baggrundstjek. I Bek. 896 § 19, stk. 4 lægges ansvaret for beslutningen ud til PSO, som selv kan vurdere, hvordan baggrundstjekket skal ske.

Bestemmelsen nævner specifikt 3 muligheder. Disse er enten, at lade PET foretage en undersøgelse af den pågældende medarbejder med henblik på at opnå en sikkerhedsgodkendelse. Dette vil i langt de fleste situationer være unødvendigt, når det gælder ansættelse af personale på højrisikoområder. Andre muligheder her er for eksempel krav om fremvisning af straffeattest eller underskrivning af en fortrolighedserklæring. Der er dog metodefrihed for PSO til, om eller hvordan baggrundstjek kan ske, men PSA skal beskrive hvornår og i hvilket omfang, der er behov for at tjekke de ansatte.

Et eksempel på en sådan procedure kunne være som herunder. Det er som nævnt kun et eksempel, og det er helt op til PSO at vurdere, hvad der er hensigtsmæssigt i den enkelte havn.

Alle ansatte med sikringsansvar og adgang til PSA og PSP skal ligeledes fremvise straffeattest, ligesom de skal underskrive fortrolighedserklæring.

Alle ansatte, der har opgaver på områder, der er udpeget som højrisikoområder i risikovurderingen i PSA, skal fremvise straffeattest. PSO afgør, om der er forhold på attesten, som gør, at den ansatte ikke kan have opgaver på et højrisikoområde.

Øvrige ansatte på havnen, der ikke har særlige sikringsopgaver eller ansvar i forbindelse med højrisikoområder skal ikke gennemgå nogen form for baggrundstjek.

5.16. Konklusion og anbefaling til bedre havnesikring på 3 sikringsniveauer

Konklusionen på PSA skal indeholde de sikringstiltag, som havnen skal implementere i PSP'en. Det skal i den forbindelse bemærkes, at ikke alle havne skal udarbejde en PSP, og betingelserne herfor beskrives senere i vejledningen, men havne der ikke er underlagt krav om udarbejdelse af PSP vil dog ikke skulle komme med konkrete forslag til bedre sikring. Det skal dog fortsat begrundes, hvorfor der ikke er anbefalinger til sikring på tre niveauer.

PSA's konklusioner skal afspejles i PSP, og det er meget vigtigt, at konklusionen efterfølgende bliver brugt i PSP. Når PSA revideres og fornyes, kan risikovurderingerne for så vidt være uændrede, men der kan have forekommet ændringer eller skærpelser fra myndighederne i EU, hvorfor konklusionen skal tage hensyn til det, selv om risikovurderingerne er uændrede.

Konklusionerne til bedre sikring skal gradueres i tre niveauer. I modsætning til facilitetssikring, er der ikke nødvendigvis tale om, at de samme tiltag intensiveres eller skærpes, alt efter om man er på sikringsniveau 1, 2 eller 3. Der er helt frit spil til at indføre eller finde på nye tiltag på de forskellige niveauer.

Selve skemaet til risikovurdering indeholder også forslag til en bedre havnesikring på 3 niveauer, og det vil ofte være genbrug fra risikovurderingen, der står i konklusionen. Hvis der er forskelle på risikovurderingens forslag og konklusionen, vil Kystdirektoratet se på konklusionen som det afgørende afsnit. Dog skulle risikovurderinger og konklusioner helst ikke være alt for forskellige, da risikovurderingerne danner grundlag for konklusionen.

Som nævnt er havnesikring alt overvejende et supplement til facilitetssikringen. Vi ser indgående på vandområdet, fordi det også giver adgang til faciliteterne, kommunikation fordi det gælder samspil mellem havn og havnefaciliteter osv. Derfor vil risikovurderingerne som oftest pege på, at de tiltag der er behov for – og som derfor skal genfindes i konklusionen – er kommunikationstiltag mellem havn og facilitet. Altså skal PSA

Afsnit 5 Forslag til indhold af en havnesårbarhedsvurdering (PSA)

fungere som en slags opsamling på de risici og sårbarheder, som ikke identificeres gennem snævert fokus på faciliteten og dennes adgangsforhold m.v. Et stort offentligt parkeringsområde, kan for eksempel bruges til placering af en lastbil med sprængstoffer, der har til formål at ramme en facilitet – selv om angrebet sker uden for faciliteten. Eksemplet er heldigvis ikke udtryk for en hverdagsbegivenhed, men illustrerer, at der kan være tilfælde, hvor PSA skal indeholde vurderinger på ellers sikringsmæssigt mindre relevante områder. En konklusion på en vurdering af den ovenstående situation kunne være, at der er behov for at holde øje med området for mistænkelige

genstande eller køretøjer på niveau 2, og kommunikere dette til facilitetens PFSO og politiet. På niveau 3 kunne konklusionen være, at området sættes under intensiveret overvågning, og kontakten til PFSO kunne ske hyppigere. Havnen har ikke mulighed for at indføre adgangskontrol til et offentligt område, eller fjerne noget, der som udgangspunkt er lovligt anbragt. Dette er politiforretninger. Altså er det et eksempel på et kommunikationstiltag. Konklusionen kan naturligvis også pege på tiltag af en anden slags, hvis risikovurderingerne giver anledning til det. Dette vil bare ikke være typeeksemplet.

Kalundborg Havn

6. Forslag til indhold af en havnesikringsplan (PSP)

Som nævnt tidligere i vejledningen er reglerne om havnesikring et EU-produkt med baggrund i direktiv 2005/65 om sikring af havne. Opbygningen med sårbarhedsvurdering og sikringsplan er lig ISPS-reglerne, men hvor ISPS-reglerne fokuserer på skibstrafikken, og de faciliteter hvor skib møder havn, dækker direktivet områder uden for faciliteten. Direktivet gælder kun for ISPS-havne, så for at være omfattet af direktivet, skal havnene have mindst én ISPS-facilitet.

PSP udarbejdes på baggrund af PSA, så der udarbejdes procedurer, foranstaltninger og handlinger der er nødvendige, i forhold til de risici PSA har identificeret. Det er vigtigt, at der er denne sammenhæng mellem PSA og PSP, for at en PSP kan godkendes. Herudover er der en række formelle krav til indhold af PSP, som ikke bygger på risikovurderingen.

I de følgende afsnit beskrives, hvordan en god PSP kan opbygges, og hvilke punkter den skal indeholde. Hvert enkelt afsnit er også et punkt i PSP'ens indholdsfortegnelse. I modsætning til vejledningen til udarbejdelse af PFSA og PFSP, suppleres vejledningen kun med enkelte regelhenvisninger til direktivet. Det skyldes, at kravene til en PSP står oplyst i direktivets bilag II, men at flere af disse punkter er slået sammen til et punkt i denne vejledning, for at gøre vejledning – og PSP – mere praktisk anvendelig.

Der i den fælles bilagssamling til vejledningerne om maritim sikring af havnefaciliteter og havne indsat udvidede indholdsfortegnelser, som illustrerer, hvilke afsnit der er indeholdt i den gode PSP. Hvis denne udvidede indholdsfortegnelse benyttes som skabelon til udarbejdelsen af PSP, vil alle relevante aspekter blive inddraget i langt de fleste tilfælde.

Hvis en PSP opbygges med de følgende afsnit tilstrækkeligt belyst, som beskrevet herunder, vil den som udgangspunkt kunne godkendes af Kystdirektoratet, men der kan være behov for både mere eller mindre i visse situationer. Det skal indledningsvist bemærkes, at ikke alle havne skal udarbejde en PSP. Havne, som kun har én ISPS-facilitet, og hvor denne reelt omfatter hele havnens kommercielle område og er sammenfaldende med havnens sikringsmæssige grænse, er efter direktivets art. 2, stk. 4 undtaget for kravet om udarbejdelse af PSP. Forholdet skal i givet fald beskrives grundigt i PSA, og denne skal være godkendt af Kystdirektoratet. Det er et krav, at der udarbejdes en PSA, der understøtter, at havnens sikringsmæssige grænser således kun omfatter havnefaciliteten, for at havnen opfylder betingelserne for ikke at skulle

udarbejde en PSP. Undtagelsen skal ikke forstås sådan, at en havn med kun en ISPS-facilitet automatisk kan undlade at udarbejde en PSP. Kun hvis PSA klart har fastslået, at havnens kommercielle område og sikringsmæssige afgrænsning svarer til facilitetens afgrænsning, kan Kystdirektoratet på baggrund af en godkendt PSA afgøre, at der ikke skal udarbejdes PSP.

6.1. Indledning, målsætning, baggrund og definitioner

PSP indledes kort med en beskrivelse af baggrunden for og målsætning med planen. Det vil sige, at der henvises til de gældende regler på området, som er bekendtgørelse nr. 896 af 9/7 2010 om sikring af havne og direktiv 2005/65. Direktivets art. 7 og bilag II oplister, hvilke områder en PSP som minimum skal berøre. Art 7. foreskriver, at PSP skal udarbejdes med baggrund i PSA, og det vil derfor være relevant at henviser til den godkendte PSA.

Formålet med materialet er at iværksætte tiltag for at forbedre sikringen af havnen mod sikringsrelaterede hændelser. Det handler kort sagt om at udarbejde procedurer og tiltag for, hvordan vigtig ejendom, infrastruktur og andet af betydning beskyttes bedst muligt.

Der skal i indledningen anføres, hvem der har udarbejdet PSP, og der skal være procedurer for, hvordan materialet opbevares og sikres mod uvedkommende adgang. En PSP må ikke komme til uvedkommendes kendskab. En PSP er omvendt ikke hemmelig for havnens ansatte, der i deres daglige arbejde er nødt til at have kendskab til relevante procedurer og tiltag inden for havnesikring. Hver enkelt PSP skal nummereres, og det skal fremgå, hvem der har et eksemplar.

Endelig skal alle relevante forkortelser og begreber, der indgår i PSP defineres i dette indledende afsnit.

6.2. Identifikation af havnen

Afsnittet skal indeholde en beskrivelse af havnen. Det er vigtigt, at beskrivelse af placering er angivet med længde- og breddegrader. Der skal endvidere være et kort med havnens grænser, de sikringsmæssige grænser, havnens vandområde og havnens ISPS-faciliteter markeret. Hvis det er relevant, skal supplerende sikringsområder eller sæsonbestemte områder indtegnes. Det skal være de samme områder, der er identificeret i PSA.

Hvis havnens udstrækning eller konkrete forhold gør det nødvendigt, skal enkelte dele af havnen f.eks. særlige bygninger, indtegnes på detailplaner. Det kan desuden være hensigts-

mæssigt i tilfælde, hvor havnens udstrækning gør, at indtegning på et enkelt kort vil gøre materialet uoverskueligt.

6.3. ISPS-havnefaciliteter

Havnesikring har som en stor del af sit formål, at supplere de sikringstiltag havnefaciliteter iværksætter efter ISPS-kodens regler. Det er desuden et krav i direktivet, og dermed også i den danske bekendtgørelse, at de enkelte faciliteters sikringsplaner integreres i havnesikringsplanerne.

Det betyder oversat til almindelig dansk, at havnesikringstiltag skal være i harmoni med de enkelte faciliteters sikringstiltag. Der må derfor ikke være tiltag i PSP, der kommer i konflikt med faciliteternes sikringsplaner. Desuden betyder integration, at havnesikringen og facilitetssikringen koordineres ved f.eks. sikringsrelaterede hændelser.

Indledningsvist skal der i dette afsnit blot opstilles en liste med de forskellige havnefaciliteter beskrevet og benævnt med deres officielle IMO navn, samt være kontaktoplysninger (24/7-nummer) til faciliteternes vagthavende PFSO.

Der skal desuden være vedlagt et kortbilag til planen, hvoraf alle ISPS-faciliteter fremgår.

6.4. Områder omfattet af havnesikring

PSA identificerer på baggrund af en risikovurdering af vigtig ejendom, infrastruktur og sårbare elementer de områder af havnen, hvor der er behov for at iværksætte havnesikringstiltag. Det er ikke sikkert, at PSA overhovedet identificerer områder, der skal omfattes af havnesikring, men hvis det er tilfældet, skal disse områder beskrives. Forslag til afgrænsningen foretages som nævnt i samarbejde med politiet.

Hvis der er højrisikoområder på havnen, vil disse som udgangspunkt være omfattet af havnesikring. Det kunne for eksempel være:

- *Indenrigsfærgeterminalen ved siden af den store ISPS-færgeterminal*
- *Kemivirksomheden med lager af farlige stoffer*
- *Olietankanlægget*

Om der er behov for sikringstiltag i PSP, vil være afhængigt af konklusionen i PSA. Det er derfor ikke givet, at PSP vil indeholde områder, hvor sikringstiltag er nødvendig, f.eks. fordi eksisterende sikringstiltag er tilstrækkelige, eller områderne er omfattet af andet beredskab. Hvis der er identificeret områder, skal tiltagene fremgå under pkt. 6.15 om havnens sikringstiltag.

I andre tilfælde kan kommunikationsprocedurer være tilstrækkelige. Det vil sige, at havnens rolle er at kommunikere sikringsinformation til politi, beredskab og virksomhederne på havnen. Virksomhederne kan på baggrund af denne information vurdere, hvilke tiltag der er nødvendige. Det kunne f.eks. være øget opmærksomhed på mistænkelige hændelser eller kontakt til PSO.

Kortbilag skal være vedlagt PSP, hvoraf områder omfattet af havnesikring klart fremgår.

6.5. Sikringsansvarlig – 24/7 nummer

PSP skal indeholde navn og kontaktoplysninger på PSO. Det er et krav i bekendtgørelsen om sikring af havne, at Kystdirektoratet skal have oplyst 24/7 kontaktoplysninger, såsom telefonnummer og E-mailadresse, til PSO. Dette er ikke ensbetydende med, at PSO altid skal kunne kontaktes. Opgaven kan deles ud på flere personer, således der hele tiden er en vagthavende PSO, der kan besvare opkald på det oplyste nummer.

Det er vigtigt, at Kystdirektoratet har mulighed for at kontakte vagthavende PSO på ethvert tidspunkt, fordi havnens sikringsniveau meddeles fra Kystdirektoratet til PSO. Det er herefter PSO's opgave med det samme at iværksætte de tiltag, som PSP peger på for det udmeldte sikringsniveau samt kommunikere skiftet i sikringsniveau til relevante aktører. PSO skal ligeledes koordinere sikringen på havneområdet mellem havnefaciliteterne.

6.6. Kontaktoplysninger internt og eksternt

En lang række forskellige interessenter kan blive berørt af PSP, og de sikringstiltag der er beskrevet i den. Planen skal derfor indeholde kontaktoplysninger på dem, det kan være relevant for PSO at komme i kontakt med. Kontaktlisten skal både omfatte interne – dvs. aktører på havnen – og eksterne, såsom myndigheder og beredskaber.

Listen over interne kontakter omfatter blandt andre personale, havnefaciliteter, virksomheder, havnens brugere osv. De eksterne kontakter, der skal være kontaktoplysninger på, vil være relevante myndigheder, såsom Kystdirektoratet og politiet, og eksterne sikringsfirmaer. Ændringer i kontaktoplysninger indsendes til orientering, og skal ikke godkendes af Kystdirektoratet.

En kontaktliste kunne indeholde følgende, men skal selvfølgelig suppleres med relevante kontakter på hver havn.

Kontaktliste

Myndigheder og eksterne kontakter

Kontakt	Adresse	Tlf.	Evt. 24/7 vagttlf.
Kystdirektoratet	Højbovej 1, 7620 Lemvig	99 63 63 63	-
Nordjyllands Politi	Jyllandsgade 27, 9000 Aalborg	96 30 14 48	114/112
Beredskab	Brandvæsen, kommunalt beredskab m.m.	-	-
Vagtfirma	-	-	-

Personale og andre kontakter internt på havnen

Kontakt	Adresse	Tlf.	Evt. 24/7 kontakt
PFSO for facilitet Østkaj			
IMO port facility nr. DK XX-0000	Havnevej 7,	-	-
PFSO for facilitet Vestkaj,			
IMO port facility nr. DK XX-0000	Havnevej 8	-	-
Selvstændig terminaloperator, Færgefarten	Havnegade 20	-	-
Virksomheden Olielageret	Havnegade 21	-	-
Virksomheden Krudttønden	Havnegade 22	-	-
Havneansat med sikringsansvar	Per Jensen, ass. PSO	-	-
Osv osv	-	-	-

6.7. Beskyttelse af planen

En PSP må ikke komme til uvedkommendes kendskab, men den er omvendt ikke hemmelig for havnens ansatte, der i deres daglige arbejde er nødt til at have kendskab til relevante procedurer og tiltag inden for havnesikring. Planen skal indeholde faste procedure for, hvordan det sikres, at kun de personer, der har behov for at se planen, har adgang til den.

Der skal derfor være klare retningslinjer for, hvem der har ansvaret for håndtering af planen, herunder hvordan den sendes til relevante myndigheder, opbevares på havnen og hvem der har et eksemplar.

Eksempler på nødvendige procedurer kan læses i følgende eksempel:

PSO er ansvarlig for PSP. Der er PSO's ansvar, at hvert eksemplar nummereres, og at det noteres, hvem der er i besiddelse af et eksemplar. Kystdirektoratet, politiet og havnen skal hver have et eksemplar. PSO skal sikre, at alle eksemplarer er ens.

PSP kan kun fremsendes som anbefalet post til de relevante myndigheder. Følgende er i besiddelse af et eksemplar af senest godkendte PSP.

Eksemplar 1: Havnen, eksemplar 2: Kystdirektoratet, eksemplar 3: Politiet

Planen må endvidere forevises til politi og Kystdirektoratets havneinspektører på deres anmodning herom.

Selv om selve planen ikke må komme til uvedkommendes kendskab, skal tiltag i den kommunikerer ud til alle, der har behov for at kende konkrete tiltag i den. Ansatte skal vide, at der eksisterer en plan, og de skal vide, hvordan de skal agere i givne situationer. Der er PSO's opgave at sikre en fornuftig balance mellem fortrolighed og information af planens indhold til relevante parter.

6.8. Revision, gennemgang og opdatering af plan

PSP skal indeholde procedurer for periodisk revision og ajourføring af planen og en evaluering af planens funktion. Planen skal revideres mindst hvert 5 år i henhold til Bek. 896 § 13. Det kan imidlertid opstå behov for at revidere den tidligere, for eksempel hvis en sikringsrelateret hændelse har påpeget konkrete problemer, en øvelse har påvist problemer, der er konstateret svigt i tekniske tiltag, eller at der er konstateret svigt i procedurer, som derfor ikke længere er hensigtsmæssige eller effektive. Der vil i disse tilfælde være pligt til at

ajourføre planen, så dens procedurer og tiltag rettes og tilpasses de faktiske forhold. Kystdirektoratet anbefaler, at planen gennemgås en gang om året for at sikre, at den stadig er opdateret.

Hvis der sker ændringer i 24/7 kontaktoplysninger, skal disse straks meddeles til Kystdirektoratet, og der skal indsendes en rettelse til PSP, hvor disse nye oplysninger fremgår. Ligeledes vil en revideret PSA, der indebærer nye konklusioner til havnesikring betyde, at også PSP skal revideres, og skal være fremsendt senest 9 uger efter godkendelse af PSA jf. Bek. 896 § 11, stk. 2.

Enhver ændring i PSP indsendes til Kystdirektoratet til orientering og for vurdering af, om der skal udstedes en ny godkendelse. Det er desuden vigtigt, at den gældende plan i havnen er den samme, som Kystdirektoratet og politiet har i sine arkiver.

En PSP – og en PSA – skal indsendes til Kystdirektoratet for fornyet godkendelse, senest 3 måneder inden den eksisterende plans godkendelse udløber jf. bekendtgørelsens § 13, stk. 2.

Et eksempel på beskrivelse af procedurer for revision af planen kan ses her:

PSP vil blive revideret, hvis en sikringsrelateret hændelse eller en øvelse har påvist behov for ændringer eller nye tiltag i planen. Hvis der sker ændringer i kontaktoplysninger, vil disse også straks blive rettet i planen. Der føres log over eventuelle hændelser, og på baggrund af løbende gennemgang af loggen evalueres hele planen.

Den godkendte PSP gennemgås jævnligt, og mindst en gang om året for at sikre, at indholdet er korrekt og passer til de faktiske tiltag. Ved ændringer fremsendes en revideret plan til Kystdirektoratet med henblik på godkendelse.

PSO vil straks forestå ændringer i plansættet, hvis sikringshændelser giver anledning til det. PSO meddeler hurtigst muligt dette til Kystdirektoratet.

PSP skal jf. gældende regler revideres mindst hvert 5. år.

En PSP skal som beskrevet indsendes til fornyet godkendelse mindst hvert 5. år. Det er dog en fordel at igangsætte arbejdet i god tid, så godkendelsesprocessen i Kystdirektoratet, og eventuelle ændringer påpeget her, kan nå at blive tilføjet inden 5 års fristens udløb. Planen skal som minimum være

indsendt 3 måneder inden den eksisterende godkendelse udløber.

6.9. Sikringsorganisation

PSP indeholder en beskrivelse af havnens sikringsorganisation. Det vil sige, at opbygningen med PSO som overordnet sikringsansvarlig for havnesikring beskrives. PSO kan have en række ansatte med sikringsansvar under sig, ligesom eksterne vagtfirmaer kan hentes ind som en del af sikringsorganisationen. I alle tilfælde skal disse beskrives, og eventuelle aftaler og kontrakter med disse vagtfirmaer bør vedlægges som dokumentation for tilgængelighed og kvalifikationer.

Udover denne sikringsorganisation, som svarer til en sikringsorganisation i en ISPS-facilitet, er der også i havne med en PSP et udvalg for havnesikring. Dette udvalg og dets opgaver beskrives i detaljer i næste afsnit.

Havnens ledelse er også en del af sikringsorganisationen. Havneledelsen behøver ikke deltage aktivt i havnesikring på en daglig basis, men havnens ledelse skal være klar over organisationens eksistens og opgaver. Det er vigtigt af flere grunde. For det første har en havn med PSP pligt til at have en PSO. Ledelsen kan derfor ikke uden videre afskedige denne, uden at sikre at den nødvendige afløser er på plads og godkendt af Kystdirektoratet. For det andet skal havnens ledelse ligesom alle andre ansatte på havnen vide, hvem man går til, hvis der sker noget usædvanligt eller mistænkeligt. Endelig for det tredje er havnens ledelse i sidste ende ansvarlig for, at der er tilstrækkelige midler til at opretholde den nødvendige havnesikring.

Under afsnittet beskrives også ansvar og opgaver for hver enkelt deltager i sikringsorganisationen, ligesom kommandoveje skal beskrives. Andre elementer af betydningen for sikringsorganisationen beskrives også. Det kunne for eksempel være havnekontoret, de ansattes vagtcyklus osv.

Herunder er indsat et eksempel på, hvordan beskrivelsen af havnens sikringsorganisation kunne udformes i den gode PSP.

Havnen ejes af NN Kommune og har i alt 47 ansatte. Heraf er der 1 PSO og 3 assisterende PSO'er. Der er desuden 10 medarbejdere med sikringsansvar på forskellige niveauer. Havnes bestyrelse består af deltagere fra kommune havnens daglige ledelse og virksomheder på havnen. Den daglige ledelse er havnedirektør Laura Larsen og den øvrige direktion består af NN (osv.)

Der er altid PSO eller assisterende PSO på vagt. Øvrige medarbejdere med sikringsansvar indgår i det normale treholdsskift blandt alle ansatte på havnen.

Havnekontoret er placeret ved havnevej og fungerer som kommandocentral i sikrings spørgsmål. Havnekontoret er desuden hjemsted for havnens eksemplar af PSP.

PSO er overordnet ansvarlig for havnens sikring. Sikringsbeslutninger træffes som udgangspunkt af PSO, hvorfor den vagthavende PSO altid skal kontaktes på telefonnummer 12 34 56 78 i sikrings spørgsmål. Hvis hændelsen er alvorlig, kontaktes politiet først.

Ansattes opgaver og ansvar

PSO opgaver og ansvar

- gennemføre løbende sikringsundersøgelse af havnen under hensyntagen til den gældende sårbarhedsvurdering.
- sikre udarbejdelse og løbende ajourføring af PSP
- gennemføre og håndhæve PSP
- gennemføre regelmæssige sikringsinspektioner af havnen for at sikre videreførelse af passende sikringsforanstaltninger
- anbefale og evt. indarbejde ændringer i PSP for at forbedre mangler og ajourføre planen i forhold til relevante ændringer på havnen
- fremme havnepersonalets kendskab og agtpågivenhed med hensyn til sikring
- sikre, at personale med ansvar for sikring af havnefaciliteten har fået den nødvendige uddannelse
- foretage indberetninger til de relevante myndigheder og registrere hændelser, der truer sikringen af havnen
- koordinere gennemførelsen af havnens sikringsplan med havnefaciliteternes sikringsplan
- sørge for den fornødne koordination mellem områder med forskellig sikring
- sikre, at ansatte på højrisikoområder gennemgår det nødvendige baggrundstjek
- sikre, at evt. sikringsudstyr betjenes, afprøves, kalibreres og vedligeholdes korrekt.

Ansatte med sikringsansvar (kranførere, lagerfolk, havneassistenter, havnearbejdere mm).

I forbindelse med daglige opgaver (ej udtømmende).

Være bekendt med havnens sikringsplaner og tiltag, PSO og sikringsorganisationens eksistens og sikringsniveauer. Overvåge havnen, dens perimeter, adgangsveje, last, godsudstyr og sikringsudstyr, opsyn med køretøjer/personer på havnen, iagttage personer og køretøjer, notere sig og

oplyse PSO om personer og køretøjer i nærheden af faciliteter, der forekommer mistænkelige, bemærke forskelle og ændringer i havnens normalt tilstand, være opmærksom på fremmede genstande, assistere med supplerende sikringstiltag på forskellige niveauer.

Ved uregelmæssigheder kontakte PSO ved mistanke/konstatering af uregelmæssigheder / kontakte politi og derefter PSO ved alvorlige hændelser / deltage aktivt i håndteringen af uregelmæssigheder og alvorlige hændelser på eget initiativ og på PSO's ordre. Bistå politi efter politiets anvisning i sikringsøjemed.

Ansatte uden sikringsansvar (kontoransatte, håndværkere, rengøringspersonale, kioskpersonale osv).

I forbindelse med daglige opgaver.

Være bekendt med PSO og sikringsorganisationens eksistens og sikringsniveauer, og vide hvornår og hvordan PSO kontaktes ved uregelmæssigheder. Bemærke ændringer eller forskelle i havnens normalt tilstand og være årvågen over for mistænkelig genstande og køretøjer, farlige stoffer og anordninger, være opmærksom på særlige kendetegn og adfærdsmønstre hos personer, der kan true sikringen. Opmærksomhed på efterladte genstande. Kontakt PSO ved uregelmæssigheder eller mistanke herom / kontakte politi og PSO ved alvorlige hændelser. Deltage i uddannelse og øvelser.

Der skal i PSA være procedurer for, hvilke ansatte, der skal gennemgå baggrundstjek, og hvordan dette skal ske. Denne procedures resultat skal kunne ses i PSP: Det vil sige, at ansatte med sikringsansvar eller ansatte på højrisikoområder skal oplyses med navn, og hvilket form for baggrundstjek de har gennemgået. Det kunne se ud som herunder:

Jens Jensen: Assisterende PSO. Fremvist straffeattest uden forhold samt underskrevet fortrolighedserklæring.

Niels Nielsen: Ansat på olielager med sikringsansvar (højrisiko). Fremvist straffeattest uden forhold.

osv. osv.

Det andet led er således en beskrivelse af havnens overordnede sikringsorganisation, som er den organisation, der skal etableres efter bestemmelserne i kapitel 6 i bekendtgørelse 896 af 9/7 2010, også kaldet udvalg for havnesikring.

Hvis der er identificeret områder med supplerende havnesikring, hvor der for eksempel kan være indført adgangsbe- grænsninger, skal det fremgå af PSP, hvem der har adgang til området. Denne adgang skal deles ud på følgende liste:

Ansatte på havne eller havnefacilitet,
 Ansatte i virksomheder på havnen,
 Myndigheder,
 Personer der regelmæssigt arbejder i eller besøger havnen,
 Personer der lejlighedsvist arbejder i eller besøger havnen,
 Faste beboere i haven,
 Søfarende,
 Andre.

Listen vil typisk ikke være aktuel, da der sjældent forekommer områder med særlig adgangsbe- grænsning udover havnens faciliteter. Det afgørende er, at hvis forholdet er relevant, skal det afdækkes i PSP.

I vejledningen til udformning af en PSA er der indsat en figur, der viser organisationen i en havn, der er omfattet af kravene til udarbejdelse af PSA og PSP. Figuren viser både havnens lokale sikringsorganisation og den overordnede sikringsorgani- sation, som også inddrager de forskellige PFSP'er fra havnen.

6.10. Udvalg for havnesikring

Udvalget består jf. bekendtgørelsens § 18 af de aktører, der arbejder med sikring i havnen, og udgør en vigtig del af havnens sikringsorganisation. Et sådant udvalg vil derfor bestå af PSO samt PFSP fra hver enkelt havnefacilitet i havnen. Der vil desuden være repræsentanter fra selvstændige terminalopera- tører og andre virksomheder med betydning for sikringen på havnen. Det følger af bekendtgørelsens § 18, stk. 3, hvem der skal deltage i udvalget.

Udvalgets opgaver består i at formidle og koordinere sikrings- arbejdet mellem de virksomheder og interessenter, der er berørt af havnesikringen. Udvalget rådgiver desuden havnens ledelse i sikringsspørgsmål, ligesom det kan deltage i ud- formningen af øvelser og uddannelse. Udvalget består som udgangspunkt kun af deltagere fra havnen og virksomheder på denne, men repræsentanter fra relevante myndigheder kan også deltage. Kystdirektoratet kan kræve at deltage i udval- gets møder eller få forelagt referater fra mødet, ligesom Kyst- direktoratet kan stille krav om afholdelse af møde i udvalget.

Det er en god idé, at nedskrive alle beslutninger udvalget træffer, for at kunne dokumentere udvalgets arbejde. Udval- get skal holde møder, når det er relevant i forhold til havnens sikring, og som minimum en gang om året.

6.11. Sikringsudstyr

Beskrivelsen af havnens sikringsudstyr skal indeholde en oversigt over alle faste installationer som porte, elektronisk ad- gangskontrol, skilte, belysning osv. Mobilt sikringsudstyr skal også beskrives. Det kunne for eksempel være køretøjer, telte til kontrol, skurvogne, lysudstyr, mobile afspærringsforanstalt- ninger, stationære, mobile og bærbare radioanlæg osv. Ende- lig skal personlige beskyttelsessystemer beskrives. Personlige beskyttelsessystemer er det, som havnens ansatte har med sig rundt i forbindelse med sikringsopgaver. Udstyret kan omfatte uniformer, lygter, id-kort, alarmudstyr, mobiltelefon osv.

Kommunikationsudstyr skal selvstændig beskrives. Beskrivel- sen skal indeholde information om, hvad udstyret består af (mobiltelefoner, radio m.v.), og hvordan det benyttes til kom- munikation med omverdenen (politi, Kystdirektoratet, borgere osv.). Intern sikringskommunikation (havn til facilitet) skal også omtales.

Ikke alle havne har nødvendigvis faste sikringsinstallationer udover, hvad der findes i forbindelse med faciliteten. Der vil dog for eksempel være lysanlæg installeret i de fleste havne. Et lysanlæg er også sikringsudstyr, da alene det, at et område er oplyst, kan have præventiv virkning overfor potentielle skadevoldere. Udstyret skal selvfølgelig kun beskrives, hvis det findes og indgår som en del af havnesikringen. Hvis PSA ikke peger på behov for faste installationer, er der ikke noget krav om sådanne.

De fleste havne vil have mobilt sikringsudstyr i et eller andet omfang, hvorfor en beskrivelse af det vil være et krav i de fle- ste PSP'er. Kommunikation er en afgørende del af havnesikrin- gen, fordi PSO både fungerer som kontakttled udadtil og som havnens kontakt til faciliteterne. Det er derfor meget vigtigt, at kommunikationsudstyret beskrives grundigt i planen.

6.12. Inspektion og vedligehold af sikringsudstyr

Procedurer for vedligeholdelse og inspektion skal også indgå i PSP. Herunder er indsat et eksempel på, hvordan alle disse informationer kan indgå i PSP. Skemaet kan også anvendes som en intern tjekliste i forbindelse med inspektionsprocedure for sikringsudstyret.

Skemaet giver kun eksempler på, hvordan sikringsudstyr kan afprøves. Den gode PSP indeholder klare retningslinjer for, hvordan og hvornår sikringsudstyret afprøves, og hvordan og af hvem eventuelle fejl og mangler rettes. En fordel ved at bruge et skema som herunder er, at skemaet kan fungere som både tjekliste og bilag til PSP. Det vil på den måde være enkelt at dokumentere, at de beskrevne afprøvningsprocedurer udfø- res, som planen foreskriver.

Sikringsudstyr	Hvor tit udføres inspektion	Inspektionsliste	Undersøgt d.d. af NN	Evt. problemer konstateret	Løsning/kontaktperson
Belysning	Ugentligt	Afprøves for funktionsdygtighed		Lysanlæg uden for facilitet NN defekt	Udbedres inden næste ugentlige kontrol af Elektronikken
Mobilt afspærringsmateriel	Månedligt	Gennemgås for defekter		Ingen problemer konstateret	Ved skader kontakt Lås og Slå ApS
Nødstrømsanlæg	Månedligt	Afprøves – herunder om det elektroniske udstyr registrerer korrekt		Ingen problemer konstateret	Ved skader kontakt Lås og Slå ApS
Mobiltelefoner og VHF radioer	Dagligt	Testes for funktionsdygtighed		Ingen problemer konstateret	Ved defekter kontakt Elektronikken
Kameraudstyr	Ugentlig	Afprøves for funktionsdygtighed		Defekt kamera ved havnekontoret	Udbedres inden næste ugentlige kontrol af Elektronikken
Kontaktinformation	Månedligt	Oplysningerne verificeres		Nummer til facilitet NN ikke længere i brug	Nummeret rettes i kontaktoplysninger Rettes af PSO
Osv. osv.					

6.13. Procedurer for samspil og koordination mellem havnefacilitet og havn

Det skal samtidig sikres, at havnesikringstiltag er i harmoni med de enkelte faciliteters sikringstiltag. Der må derfor ikke være tiltag i PSP, der kommer i konflikt med faciliteternes sikringsplaner.

Hvis der sker en sikringsrelateret hændelse i en facilitet, skal PSO have denne information fra PFSO. Det er vanskeligt at fastsætte procedure for PFSO gennem en PSP, men i praksis bør der være en tæt kommunikation mellem PSO og PFSO (hvis de ikke er den samme person), hvorfor det oftest vil være naturligt for PFSO at orientere PSO om en eventuel hændelse.

Hvis der sker en sikringsrelateret hændelse på havnen, er det PSO's vurdering, om det er nødvendigt, at hændelsen kommunikeres til PFSO. Dette afhænger af hændelsens karakter, og hvor vidt den kan have betydning for havnens faciliteter. Det kan ligeledes dreje sig om koordination med flere faciliteter.

I de tilfælde hvor PSO og PFSO er en og samme person, skal PSP ikke indeholde kommunikationsprocedurer, men en beskrivelse af, hvordan sikringstiltag i grænsefladen mellem havn og havnefaciliteter håndteres.

Et eksempel på koordination og samspil kunne være, hvor politiet finder en mistænkelig genstand i et område uden for en facilitet. Politiet kontakter PSO, som herefter viderebringer informationen til PFSO. I fællesskab koordineres de eventuelt nødvendige tiltag.

Proceduren i PSP kunne for eksempel være som følger:

Procedure for sikringsrelateret hændelse udenfor facilitet

1. PSO kontakter efterfølgende. Politi, PFSO, Kystdirektoratet, efter vurdering andre relevante firmaer/virksomheder
2. Hvis hændelsen kan få betydning for et skib kontaktes dettes SSO
3. PSO aktiverer havnens sikringsorganisation
4. PSO sørger for, at der er koordination mellem PFSO og PSO alt efter hændelsens karakter
5. PSO vurderer, om det er nødvendigt at indkalde til et møde i udvalget for havnesikring
6. PSO følger politiets anvisninger samt er tilgængelig, hvis det bliver nødvendigt.

Procedure for sikringsrelateret hændelse i facilitet

1. I tilfælde af hændelse i facilitet, bliver PSO kontaktet af PFSO og/eller Kystdirektoratet
2. PSO vurderer, om havnens sikringsorganisation skal aktiveres
3. PSO sørger for, at der er koordination mellem PFSO og PSO alt efter hændelsens karakter
4. PSO vurderer, om det er nødvendigt at indkalde til et møde i udvalg for havnesikring
5. PSO følger politiets anvisninger, samt er tilgængelig hvis det bliver nødvendigt.

PSP skal desuden indeholde konkrete procedurer for skift i sikringsniveau. Sikringsniveau udmeldes fra Kystdirektoratet til PSO, som straks iværksætter nødvendige tiltag. Det vil således være tilstrækkeligt at skrive, at sikringsniveauet ændres på baggrund af udmelding fra Kystdirektoratet, og at PSO informerer PFSO og evt. relevante virksomheder om skift i niveauet.

Endelig skal PSP koordinere sikringsforanstaltningerne i områder, der er sikringsmæssigt forskellige. Dette indebærer både koordination med faciliteter og delområder på havnen med en anden grad af sikring. Det kan for eksempel være områder, der er sikret igennem anden lovgivning – energianlæg, jernbaner osv. PSP skal sikre, at disse områders sikring ikke kommer i konflikt med eller kompromitteres af konkrete sikringstiltag.

6.14. Integration med andre beredskabers planer

I PSP skal sammenhængen til andre relevante beredskabsplaner beskrives. I tilfælde, hvor der allerede er iværksat tilstrækkelige sikringsmæssige tiltag på baggrund af anden regulering, vil der ikke være behov for yderligere tiltag i medfør af reglerne om maritim sikring af havne, såfremt der vedlægges dokumentation for dette. Det kunne for eksempel være tilfældet for så vidt angår transformatorstationer, som er omfattet af mindst ligeså omfattende plansæt, hvorfor der her ikke vil være behov for særlige sikringstiltag i PSP.

6.15. Sikringstiltag generelt på hele havnesikringsområdet uanset sikringsniveau

Hvis det er aktuelt, skal de sikringstiltag, der er indført på hele havneområdet, fremgå af PSP. I Danmark er havneområder uden for ISPS-faciliteterne som udgangspunkt offentlig tilgængelige, og det skal havnesikringstiltagene ikke nødvendigvis lave om på. Direktivet fastslår, at der skal være procedurer for blandt andet adgangskrav, så generelt vil en PSP for en dansk havn oftest kunne konstatere, at havnen udenfor ISPS-faciliteterne er offentligt tilgængeligt område. Hvis dette ikke er tilfældet, skal adgangskravene til området specificeres ud på følgende grupper:

Ansatte på havne eller havnefacilitet, ansatte i virksomheder på havnen, myndigheder, personer der regelmæssigt arbejder i eller besøger havnen, personer der lejlighedsvist arbejder i eller besøger havnen, faste beboere i haven, søfarende og andre.

De tiltag, der gælder på hele havnesikringsområdet, vil som regel være kommunikationstiltag. Som nævnt tidligere, er samspil mellem forskellige dele af havnen og havnefaciliteter blandt det vigtigste i havnesikring. Tiltagene for hele havnen skal ikke nødvendigvis gradueres på sikringsniveau, da der er tale om et fast niveau for tiltag, som til enhver tid skal være opretholdt.

Nedenfor er indsat et eksempel på sikringstiltag for hele havnen.

Havnen overvåges af havnens medarbejdere ved rundering og patruljering i forbindelse med deres daglige arbejdsopgaver. Hvis der konstateres uregelmæssigheder, mistænkelige genstande m.v. informeres havnefaciliteter og virksomheder på havnen.

Ved skift i sikringsniveau informeres faciliteter og virksomheden på havnen om det, og de informeres ligeledes om årsagen til skift i niveau.

Hvis en facilitet eller virksomhed konstaterer uregelmæssigheder m.v., informeres PSO, som kommunikerer informationen videre til andre relevante interessenter på og uden for havnen.

Som eksemplet viser, er information mellem havn og øvrige interessenter på havnen nøgleordet i havnesikring.

6.16. Sikringstiltag for delområder der gradueres på hvert sikringsniveau

Når sikringstiltag udvælges, skal det ske med afsæt i PSA. De sårbarheder, som er påpeget i risikovurderingen, skal forsøges mindsket ved de konkrete tiltag. Kystdirektoratet vil ved godkendelse af PSP tage udgangspunkt i den godkendte PSA og dennes konklusioner. De forslag der er til supplerende sikring heri, forventer Kystdirektoratet at se udført i praksis i PSP.

I direktivets bilag II er nævnt en række områder, der skal være fastlagt arbejdsplaner for i PSP. Disse er adgangskrav, kontrol af ID, bagage og gods på visse områder, samarbejde med myndigheder, procedurer for håndtering af mistænkelige genstande, skiltning og overvågning.

Det er kun, hvis sårbarhedsvurderingen har fundet højrisikoområder eller områder med behov for ekstra sikring, at der skal iværksættes sikringstiltag. Der skal være tiltag på alle 3 sikringsniveauer. Tiltagene er ikke nødvendigvis de samme i hele havnen eller på de enkelte delområder, ligesom de heller ikke nødvendigvis gælder på alle niveauer. I modsætning til havnefacilitetssikring er det således muligt ikke at have sikringstiltag på niveau 1 og 2, og først på niveau 3 iværksætte tiltagene. Det er op til havnen på baggrund af PSA at afgøre, hvornår man gør hvad.

Hvis der er adgangskrav til delområder, skal det igen specificeres, hvem der har adgang til områderne. Der er tale om de samme kategorier som i pkt.6.14, altså ansatte på havne eller havnefacilitet, ansatte i virksomheder på havnen, myndigheder, personer der regelmæssigt arbejder i eller besøger

havnen, personer der lejlighedsvist arbejder i eller besøger havnen, faste beboere i haven, søfarende, og andre.

Nedenfor er angivet 2 forskellige eksempler på, hvilke sikrings tiltag en havn kan have iværksat på hvert sikringsniveau. Eksemplerne adskiller sig fra hinanden ved, at det ene omfatter relativt få tiltag, mens det andet peger på en række forskellige nødvendige tiltag. Hvordan den enkelte havns tiltag ser ud, kommer helt an på konklusionerne i PSA.

Eks. 1 Tiltag på et enkelt delområde

PSA har identificeret tankanlægget på den nordlige del af havneområdet, som vigtig ejendom, der er vigtig at beskytte. Der er ikke konstateret yderligere områder, der kræver supplerende havnesikringstiltag.

Tankanlægget har eksisterende beredskabsplaner i forhold til det gældende beredskaber.

Området omkring tankanlægget er indhegnet, og porten er aflåst efter normal arbejdstid. Området er oplyst uden for anlæggets åbningstid. Der er ikke behov for yderligere sikringstiltag på niveau 1, da tankanlægget i normalsituationen har de nødvendige tiltag iværksat af egen drift.

Sikringsniveau 1: Ingen yderligere tiltag.

Sikringsniveau 2: Information og kommunikation til operatør af anlæggene.

Sikringsniveau 3: Port aflåses – yderligere kommunikation til operatør. Udvalg for havnesikring indkaldes.

Eks. 2 Tiltag på flere områder

PSA har identificeret to områder på havnen, hvor der er behov for at iværksætte yderligere sikringstiltag af hensyn til beskyttelse af vigtig ejendom. Der er ikke fundet andre sårbare elementer på havnen, hvorfor der ikke iværksættes tiltag på yderligere delområder.

Delområde 1: Lager der benyttes til opbevaring af farlige stoffer.

Lageret er beskyttet i henhold til eksisterende beredskabsplaner og regler for opbevaring af farlige stoffer. Lagerbygningen er aflåst uden for arbejdstid, og der er alarmsystemer med opkobling til privat vagtfirma.

Sikringsniveau 1: Lageret overvåges i forbindelse med de daglige havnerunderinger.

Sikringsniveau 2: Kommunikation og information til lagerets operatør. Overvågningen intensiveres ved foretagelse af 5 ekstra runderinger.

Sikringsniveau 3: Der indføres adgangsbegrænsning til området omkring lageret. Der opsættes skilte med teksten "adgang forbudt for uvedkommende".

Ansatte på havnen og havnefaciliteten: Adgang med ID fra havnen.

Ansatte i virksomheder på havnen: Kun adgang for lagerets ansatte – med ID.

Myndigheder: Adgang mod forevisning af ID.

Personer der regelmæssigt arbejder i eller besøger havnen: Adgang for personer der udfører arbejde på eller for lageret mod forevisning af dokumentation for retmæssig adgang.

Personer der lejlighedsvist arbejder i eller besøger havnen: Samme procedure som forrige kategori.

Faste beboere i haven: Ingen adgang, med mindre særlig grund.

Søfarende: Ingen adgang, med mindre særlig grund.

Andre: Ingen adgang, med mindre særlig grund.

Kontrol af al gods der skal ind til lageret i samarbejde med lagerets ansatte.

Delområde 2: Parkeringsplads ved siden af færgefaciliteten.

Parkeringspladsen er oplyst i nattetimerne. Der er begrænsning på 3 timers parkering på selve parkeringspladsen og vejene omkring facilitetens hegn.

Sikringsniveau 1: Der indføres parkeringsforbud i samarbejde med myndighederne på vejene omkring facilitetens hegn.

Sikringsniveau 2: Overvågning af området for mistænkelige køretøjer, kommunikation med den nærliggende færgefacilitet.

Sikringsniveau 3 Konstant opsyn og kommunikation med delområdet eller facilitet.

Parkeringsforbuddet i eksemplet er et godt eksempel på et sikringstiltag på havnen, som kan supplere en facilitets sikringstiltag. Ved at indføre restriktionen, fjernes containere og lastbiler fra området, og der vil være øget opmærksomhed på mistænkeligt placerede køretøjer eller genstande.

Der er igen kun tale om eksempler, og eksemplerne kan ikke nødvendigvis overføres til alle tankanlæg, lagre med farligt gods og parkeringspladser. Tiltagene skal kun indføres i det omfang, PSA har påpeget et behov for supplerende sikring.

6.17. Anløb af ISPS-skibe uden for ISPS-faciliteterne og kommunikation til ikke-ISPS-fartøjer

Skibe omfattet af ISPS-koden må som udgangspunkt ikke anløbe ikke-ISPS-faciliteter. Der kan dog opstå situationer, hvor det alligevel kan blive nødvendigt af hensyn til skib, sikringen eller andre årsager. For eksempel kan det blive nødvendigt at flytte skibet fra en facilitet til et andet område på havnen, hvis der opstår brand eller lignende på faciliteten.

PSP bør indeholde procedurer for, hvordan man forholder sig i en sådan situation, så skibets sikring ikke kompromitteres. Der kan for eksempel udarbejdes en sikringserklæring mellem havn og skib. Det vil i sidste ende være skibets problem, hvis det lægger til uden for faciliteterne, men den gode PSP indeholder procedurer, der gør, at skibets sikring ikke drages i tvivl. Der kan for eksempel være procedurer for midlertidige sikringstiltag efter aftale med skibet – altså ISPS-lignende procedurer med overvågning og adgangskontrol- på det område, hvor ISPS-skibet placeres. Det skal understreges, at anløb uden for faciliteterne helt klart er en undtagelse, der som udgangspunkt ikke bør finde sted. Kortere oplæg af ubemandede ISPS-skibe bør derfor heller ikke ske uden for sikrede ISPS-faciliteter.

Mindre coastere og fiskefartøjer, kan frit anløbe havnen uden for faciliteterne. Disse skibe er ikke omfattet af ISPS-reglerne, og bevæger sig derfor ikke på forskellige sikringsniveauer. Alligevel kan det være hensigtsmæssigt, at disse skibe har kendskab til havnens generelle sikringsniveau. Den gode PSP indeholder retningslinjer for, hvordan ikke-ISPS-skibe bliver informeret om havnens sikringsniveau.

6.18. Særlige procedurer

Direktivets bilag I pkt. 20 kræver, at der i PSA skal udarbejdes specifikationer for håndtering af velkendte sikringsproblemer, herunder mistænkeligt gods, ukendte pakker og kendte farer (f.eks. en bombe).

Bilag II tilføjer, at der skal være procedurer og foranstaltninger for behandling af disse sikringsproblemer og ved brud i på havnesikringen i øvrigt.

I praksis betyder det, at PSP skal indeholde retningslinjer for, hvordan havnens sikringsorganisation selv skal håndtere visse sikringsproblemer, og hvornår politiet kontaktes. Den egentlige håndtering af hændelser vil som oftest være en politiforretning, mens PSP skal fokusere på at begrænse risikoen og skadevirkningerne ved hændelsen.

Herunder er indsat et eksempel på, hvilke særlige procedurer PSP skal omfatte, og hvordan de kunne udformes.

Mistænkeligt gods

Ved fund af mistænkelige genstande kontakter havnens personale straks politiet og hindrer, at andre personer får adgang til området i nærheden af genstanden. Evakuering skal iværksættes, hvis der er behov for det.

Mistænkelig bagage

Ved fund af mistænkelig bagage foretages først visuel kontrol af bagagen af en ansat med sikringsansvar. Hvis bagagen ikke kan identificeres, kontaktes politiet. Området isoleres og afspærres så antallet af personer på området begrænses. Hvis der er behov for det, evakueres området.

Mistænkelig bunkring

Ved mistænkelig bunkring kontrolleres, om leverancen er autoriseret. Leveringskøretøjet placeres på en sikker position, mens kontrollen pågår. Hvis leverancen ikke kan verificeres, skal leveringskøretøjet holdes på den sikre position. Politiet tilkaldes, og området isoleres diskret, og øvrige personer holdes væk fra området. Hvis der er behov for det, evakueres området.

Mistænkelige forsyninger

Ved levering af mistænkelige forsyninger kontrolleres, om leverancen er autoriseret. Leveringskøretøjet placeres på en sikker position, mens kontrollen pågår. Hvis leverancen ikke kan verificeres, skal leveringskøretøjet holdes på den sikre position. Politiet tilkaldes, og området isoleres diskret, og øvrige personer holdes væk fra området. Hvis der er behov for det, evakueres området.

Mistænkelige personer

Mistænkelige personer konfronteres og anmodes om ID eller andet til identifikation af, om de har autoriseret adgang til området. Hvis en person nægter at identificere sig, tilkaldes politiet. Personen holdes opsyn indtil politiet ankommer, hvis dette er muligt uden at bringe medarbej-

dere i fare. Politiet skal oplyses om personens fremtoning, handlinger og adfærd.

Ukendte pakker

Håndteres som mistænkelig bagage.

Kendte farer – Bombetrussel

Se skema herunder.

Modtagelse af bombetrussel

Vær rolig og venlig

Hold forbindelsen

- Start eventuelt båndoptager
- Stil mange spørgsmål for eventuelt at konstatere truslens troværdighed
- Bed vedkommende gentage – så mange gange som muligt. Undskyld med dårlig forbindelse

Nedskriv

Dato:	Kl.:	Modtager:
Ordret ordlyd af truslen:		
Virker trusselgiveren lokalkendt?		
Ja:	Nej:	

Udspørg om

Hvornår skal den sprænges:
Hvor er den anbragt:
Hvordan ser den ud:
Hvorfor gør du det:
Hvem er du:

Baggrundsstøj

Musik:
Børn:
Tale:
Trafik:
Fly:
Tog:
Maskine(r):
Andet:

Stemmen i telefonen

Mand:
Kvinde:
Barn:
Accent:
Beruset:
Andet:

Underret straks PSO og politiet

Ligeledes skal der under de kendte farer være procedurer for håndtering af ildspåsættelse, hærværk m.v.. Disse vil indeholde tilsvarende tiltag som ovenfor: Kontakt politi og øvrigt relevant beredskab og begræns menneskemængden på området.

De velkendte sikringsproblemer bør som udgangspunkt kun indledningsvis håndteres af havnens eget personale. Det er en politiopgave. Neutralisering af eksempelvis mistænkelige genstande foregår således altid på politiets foranledning og efter deres sagkyndige vurdering.

6.19. Uddannelsesøvelser

Krav til uddannelse og øvelse skal fremgå af PSP. Der er ikke specifikke krav til, hvad andre af havnens ansatte end PSO skal have af sikringskompetencer. Der kan dog hentes inspiration i ISPS-kodens B-del pkt. 18.2 til, hvad ansatte med sikringsansvar skal være i stand til.

Direktivets bilag III oplister de grundlæggende krav til uddannelsesøvelser. Øvelserne skal afholdes mindst én gang hvert kalenderår, og der må ikke være mere en 18 måneder mellem dem. Øvelserne skal teste kommunikation, koordinering ressource tilgængelighed og reaktioner.

Øvelserne kan afholdes i fuld skala, som skrivebordsimulering, seminar eller i kombination med andre øvelser. Øvelsernes form og opbygning er nært beslægtede med ISPS-faciliteternes øvelsessystem.

Uddannelsesøvelser kan derfor med fordel afholdes sammen med havnefaciliteternes store øvelser. På denne måde testes netop kommunikation mellem havn og facilitet, og hvordan koordination mellem PSP og PFSP fungerer.

I direktivets bilag III stilles en række forslag til, hvem der kan deltage i en uddannelsesøvelse. Udover havnen og dennes sikringsansatte, kan myndigheder CSO og SSO deltage, hvis der er sådan. Skibe, der anløber havnen uden for faciliteterne, vil som det helt klare udgangspunkt ikke være omfattet af koden og dermed ikke have en SSO, da ISPS-skibe ikke bør anløbe uden for sikrede faciliteter. En øvelse kunne f.eks. teste, hvordan havnen håndterer anløb af ISPS-skibe uden for faciliteterne, uden at skibets sikring dermed kompromitteres.

Som nævnt kan øvelser med fordel afholdes sammen med faciliteternes øvelser, fordi PSP skal fungere som et supplement til disses sikring og skal udstikke retningslinjernes for kommunikation og koordinationen mellem havn og faciliteter. En øvelse kan f.eks. teste:

Fungerer kommunikationen mellem havnen og faciliteterne

Er der sammenhæng mellem tiltag i PSP og PFSP, dvs. supplerer PSP facilitetssikringen på en god måde, og harmonerer sikringstiltagene.

Test af personaleressourcer og eventuelle tilfælde af dobbeltroller hvor ansatte har sikringsansvar både på havnefacilitet og på havnen

Kan ikke-sikrede havneområder udgøre en risiko for faciliteterne – opdager vi det mistænkelige køretøj på parkeringspladsen osv.

Den gode øvelse går ikke nødvendigvis efter planen. En øvelse, der påpeger konkrete problemer med PSP, eller med måden kommunikation og koordination med havnens faciliteter fungerer på, kan også være en succes. Det vil blive gjort klart, hvor der kan være behov for at sætte ind med yderligere sikringsuddannelse, eller hvor planen har behov for justeringer. Hvis øvelsen påviser, at informationer ikke udveksles hurtigt og effektivt mellem havn og havnefacilitet, så sikringen på den måde ikke kan koordineres, skal der ses nærmere på kommunikationsprocedurerne ved ajourføring af PSP.

PSO er overordnet ansvarlig for, at øvelserne planlægges, så de tester relevante dele af PSP. Udvalget for havnesikring kan dog deltage i planlægning af øvelser. Det kan være en god idé netop at bruge udvalget til det formål, fordi udvalget består af alle relevante interessenter på havnen, og derfor kender udvalget til sikringsforhold fra flere sider – faciliteter, virksomheder osv. Af den grund vil udvalget være et godt redskab til at udtænke øvelser, der tester PSP's sammenhæng med PFSP og øvrige havnevirksomheders planer.

Til brug for planlægningen af øvelser laves en uddannelsesplan- og log. Uddannelsesplanen kan tage udgangspunkt i ISPS-kodens B-del pkt. 18.2. Det betyder, at havnens sikringsmedarbejdere skal have uddannelse, så deres kvalifikationer svarer til kodens krav. Loggen udfyldes, så de relevante kurser, seminarer m.v. kan dokumenteres.

PSO udarbejder, evt. i samarbejde med udvalg for havnesikring, en øvelsesplan, der indeholder beskrivelser af, hvilke dele af PSP, der skal testes.

Det er et krav i bekendtgørelse om sikring af havne, at havnen fører log over afholdte øvelser. Kystdirektoratet kan til enhver tid anmode om, at få denne log stillet til rådighed, så det kan kontrolleres, om øvelserne lever op til bekendtgørelsens og direktivets krav. Loggen skal udover tidspunkt for øvelser, og en

Afsnit 6 Forslag til indhold af en havnesikringsplan (PSP)

beskrivelse af, hvad øvelsen skulle teste, bestå af en evaluering af øvelsen.

Evalueringen vil vise, om der er grunde til at ændre planen eller procedurer i planen, fordi øvelsen har påpeget tiltag eller foranstaltninger, der ikke fungerer. Evalueringen kan ligeledes

påvise, om der er behov for at satse på yderligere uddannelse af havnens personale, eller om der er behov for at opsætte eller fjerne faste sikringsinstallationer som hegn, kameraovervågning m.v.

7. Formular- og bilagssamling

Bilagssamlingen, som ligger som en særskilt fil på www.maritimsikring.dk, er fælles for både vejledningen til havnefacilitetssikring og vejledningen til havnesikring. I bilagssamlingen findes en række dokumenter, som i flere tilfælde vil kunne printes ud og udfyldes til anvendelse i den enkelte havn.

De relevante bilag i samlingen er ligeledes tilgængelige på maritim sikrings hjemmeside i word format, således de kan udfyldes og gemmes direkte elektronisk.

Følgende bilag indgår i samlingen:

DoS

IMO-formular før ankomst information

Tiltrædelseserklæring Non-IPSP

Risikovurderingsskema PFSA

Risikovurderingsskema PSA

Trusselsmatrix

Virksomhedsbeskrivelse

Havnens infrastruktur

Skilte

Skibsanløb

Skema for bombetrussel

Udvidet indholdsfortegnelser for PFSA, PFSP, PSA og PSP

Direktivets bilag 1, 2 og 3

Tegning af havn (tænkte korteksempler).